Citiţi pag. II-a LITERATURĂ-ARTĂ

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2245 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 21 iulie 1956

Tineretul traduce în viaţă hotărîrile Congresului U.T.M.

* * * *

Ordine, curăţenie, organizare!

INTERVIU CU INIŢIATORII

Avînd ca scop crearea condiţiilor optime de muncă, precum şi o mai temeinică educaţie a tineretului în spiritul întăririi răspunderii personale faţă de problemele producţiei, în secţia I-a mecanică a uzinelor „Tudor Vladimirescu" din Capitală a fost concepută şi aplicată pentru prima dată iniţiativa cunoscută de altfel de cititorii ziarului nostru.

Partea cea mai valoroasă a acestei iniţiative o constituie faptul că aplicarea ei creează condiţii optime folosirii metodelor avansate, întăreşte dragostea faţă de munca depusă, prin curăţenia desăvîrşită a locului de muncă şi a întreprinderii în general.

Considerînd că experienţa aplicării iniţiativei tinerilor de la uzina „Tudor Vladimirescu" este folositoare colectivelor de muncă din diferite sectoare de activitate şi cititorilor noştri în general, redăm mai jos interviul luat de un colaborator al ziarului nostru tovarăşului Gheorghe Bunget, secretarul comitetului U.T.M. al uzinei de unde a pornit iniţiativa.

INTREBARE: Ce rezultate a adus uzinei organizarea raţională a locului de muncă?

RASPUNS: Motivele care au dus la situarea acestui obiectiv pe primul plan al iniţiativei tineretului sînt pe deplin justificate, aceasta ţinînd seama de faptul că unele secţii ca, de pildă, a III-a remorci sau I-a mecanică, lucrează produse cu multe repere, diferite ca mărime.

Lipsa de organizare a locului de muncă îngreuna mult procesul de producţie.

Dezordinea în care erau ţinute piesele lucrate sau cele ce trebuiau să intre în lucru ducea la umflarea timpilor ajutători şi de pregătire, pe lîngă faptul că o serie întreagă de piese mici se rătăceau, se pierdeau. La secţia mecanică organizarea locului de muncă a făcut posibilă descongestionarea spaţiului dintre maşini în proporţie de 10—25 la sută. Ca urmare, posibilitatea folosirii pe o scară mai mare a capacităţii de lucru a maşinilor a crescut simţitor.

In acelaşi timp aranjarea şi stivuirea materialelor în ordinea operaţiilor a micşorat timpii ajutători — de manevrare — aproape la jumătate, ajutînd totodată şi la o mai uşoară manipulare a lor.

La desăvîrşirea acestei sarcini a mai contribuit şi pregătirea din timp a sculelor necesare, adaptate la specificul fiecărei operaţii, fapt care le-a prelungit şi durata de utilizare.

Datorită aplicării măsurilor amintite am realizat unele succese. Insă nu vreau să spun că am făcut totul. De asemenea nu vreau să spun că aceste măsuri au fost aplicate în totul şi de către toţi. In aplicarea lor integrală constă ţelul eforturilor pe care le depunem acum.

Vreau să remarc însă, că şi datorită aplicării acestor măsuri, planul de producţie pe întreaga uzină a fost depăşit pe luna mai, iar secţia remorci, codaşă pînă atunci, şi-a depăşit planul cu 70 la sută faţă de aprilie, în timp ce productivitatea a crescut cu 16,3 la sută. Rezultatele pe luna iunie au fost şi mai frumoase.

INTREBARE: Ce metode aţi folosit pentru mobilizarea tineretului la curăţenia generală săptămînală?

RASPUNS: Pentru popularizarea acestei acţiuni au fost folosite staţia de radioamplificare, gazetele de perete, posturile utemiste de control, lozinci mobilizatoare etc. De asemenea au fost din timp iniţiaţi maiştrii, şefii de secţii şi de sectoare. S-au ţinut şedinţe cu organizaţiile U.T.M. de secţii unde s-au determinat ultimele amănunte specifice locului de muncă.

Tinerii ajută astăzi la curăţenia generală săptămînală a secţiilor şi sectoarelor, la desăvîrşirea acestei acţiuni prin ordinea pe care o păstrează în mod permanent în tot cursul săptămînii.

Ca urmare a acţiunii de curăţenie, numai în prima săptămînă au fost strînse şi predate la I.C.M. 15.000 kg. fier vechi, iar astăzi uzina este prima pe raion prin cantităţile predate ulterior.

INTREBARE: Ce s-a organizat pentru înfrumuseţarea interiorului uzinei, a curţii şi ce s-a realizat pînă în prezent?

RASPUNS: Geamurile în permanenţă curate, cu perdeluţe albe de pînză dau atelierelor un aspect frumos, o atmosferă de intimitate. In curte, resturile de materiale provenite de la construcţiile care încă nu s-au terminat au fost strînse prin muncă voluntară şi depozitate într-o magazie special amenajată. Prin folosirea lor la construcţia unei hale noi de fierărie se vor realiza economii importante.

Locurile virane din faţa atelierelor au fost transformate, tot prin munca voluntară a tineretului, în spaţii verzi, care dau uzinei un aspect de adevărată casă de gospodari. In prezent, pregătim amenajarea platoului de produse finite, pentru ca remorcile-vagon şi alte produse să nu mai stea pe aleile de acces ale atelierelor.

INTREBARE: Cum au ajutat aceste măsuri la întărirea disciplinei în producţie?

RASPUNS: La început a fost mai greu. Acum însă toate măsurile luate încep să fie privite ca ceva firesc, normal. Aceasta a mărit simţul de răspundere personală a fiecăruia pentru locul de muncă şi munca depusă. Ca urmare, absenţele nemotivate au scăzut de la 1,6 la sută pe luna mai, la mai puţin de jumătate pe luna iunie.

Preocuparea pentru calitatea produselor a făcut ca în acelaşi timp rebuturile să scadă cu aproximativ 40 la sută.

INTREBARE: Ce planuri de viitor aveţi şi cum priviţi extinderea acestor măsuri în alte uzine?

RASPUNS: Pentru urmărirea aplicării întregului complex de măsuri am format o comisie care pe baza unui grafic determină stadiul fiecărui sector în parte. Graficul este bazat pe patru puncte şi anume:

1. **Gospodărirea sectorului.**
2. **Atitudine civilizată în producţie.**
3. **Funcţionarea şi organizarea brigăzilor de tineret.**
4. **Ore de muncă voluntară pentru amenajarea spaţiilor verzi, colectarea de fier vechi etc.**

Pe viitor ne-am propus să stimulăm sub diferite forme realizările secţiilor şi brigăzilor fruntaşe, iar pe baza indicaţiilor graficului să ne îndreptăm atenţia şi sprijinul nostru spre cele rămase în urmă. Astfel sîntem convinşi că în urma unei munci susţinute, realizînd aplicarea integrală a complexului de măsuri iniţiate, ne vom ajunge scopul.

In ceea ce priveşte extinderea acestor măsuri, ea trebuie să constituie o preocupare a tuturor organizaţiilor U.T.M., a tuturor colectivelor de muncă.

Prin aplicarea temeinică a acestor măsuri se îmbunătăţesc simţitor condiţiile de muncă, se creează posibilitatea aplicării metodelor înaintate, iar aspectul general al întreprinderii devine mai îmbietor.

Noi sîntem gata să împrumutăm experienţa noastră sub orice formă tuturor celor ce ne-o solicită.

ED. MARCOVICI

Acolo unde erau înainte gropi, moloz şi maldăre de fiare vechi, utemiştii de la uzinele „Tudor Vladimirescu" au făcut prin muncă voluntară ronduri şi peluze cu flori şi puieţi de pomi fructiferi. Tinerii secţiei a II-a de la maşini agricole nu pleacă niciodată din schimb fără a nu se abate din drum pe locurile unde mîinile lor harnice au creat o adevărată oază verde în mijlocul uzinei. Foto: RADU COSTIN

—◇○◇—

Intoarcerea delegaţiei guvernamentale a R.P.R. din R. P. Mongolă

La 20 iulie s-a înapoiat în Capitală, delegaţia guvernamentală a Republicii Populare Romîne care a participat — ca invitată a guvernului Republicii Populare Mongole — la festivităţile prilejuite de cea de-a 35-a aniversare a revoluţiei populare mongole.

Delegaţia a fost alcătuită din tovarăşii. Gh. Hossu, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, conducătorul delegaţiei, Mihail Dalea, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al R.P. Romîne în U.R.S.S. şi în R.P. Mongolă şi dr. Virgil Gligor, locţiitor al ministrului Agriculturii.

PE ARIA colectiviştilor

La strînsul recoltei fiece ceas, fiece minut e deosebit de preţios. Ţăranii muncitori, mecanizatorii depun toate eforturile spre a le folosi cît mai bine. Pe aria colectiviştilor din Cărpiniş-Timişoara, mecanizatorii de la S.M.T. Biled, tractoristul Ioan Burian şi mecanicul de sector Francisc Krasinger, au cuplat două batoze la un tractor I.A.R.

In acest fel ei treieră aproape zilnic cîte 35—36 tone de grîu.

Foto: EUG. CSIKOŞ

Înflăcărare şi experienţă

Incă de astă toamnă, la propunerea lui Gheorghe Dumitraşcu, secretarul organizaţiei de bază U.T.M., adunarea generală a colectiviştilor din comuna Ziduri, raionul Rîmnicu Sărat, a hotărît ca lotul semincer de porumb hibrid să fie dat în grija tineretului.

In primăvară, cînd aburii calzi se înălţau din glie, tinerii s-au organizat în două brigăzi. Conducerea gospodăriei şi organizaţia de partid au hotărît ca doi din cei mai buni colectivişti, oameni mai în vîrstă, Iordache Olteanu şi Iordache Tudose să fie numiţi responsabili ai brigăzilor de tineret.

De acum începea întrecerea. După prima praşilă s-a constatat că brigada întîia are cele mai bune rezultate. La analiza întrecerii s-a ţinut seamă că membrii acestei brigăzi au făcut o lucrare de calitate nu numai pe lotul semincer, ci şi pe celelalte 125 hectare de care îngrijea

S-au întristat — ce-i drept — membrii brigăzii a doua, dar au înghiţit în sec şi au tăcut. Aveau să dovedească ei că la praşila a doua nu vor mai rămîne în urmă.

Intr-o dimineaţă, cei dintr-a întîia au ieşit din nou la prăşit.

O fi el badea Iordache Olteanu ceva mai în vîrstă, dar cînd e vorba de întrecere şi de onoarea brigăzii întîia, nu se dă de loc bătut. Inainte de revărsatul zorilor bate din poartă în poartă şi îşi cheamă tinerii în jur. Chiar dacă roua dimineţii nu se zvîntă decît pe la prînzul mic, munca nu poate fi împiedicată cu nimic. Şi praşila a doua continuă.

★

...In cea de a doua jumătate a lunii iunie, Iordache Olteanu a găsit de cuviinţă să dea porumbului cea de a treia praşilă. De dată asta, încă de cu seară a vrut să vorbească şi cu Iordache Tudose, însă nu l-a găsit nici pe linie şi nici acasă. A doua zi, dis de dimineaţă, alergă mai înainte de toate la casa lui Tudose. Bătu în poartă de cîteva ori şi auzi glasul acestuia.

— O minută. O singură minută şi sînt gata. Tudose aprinse lumina şi-l pofti în casă pe Iordache. Se îmbrăcă iute ca la militărie şi porniră împreună mai departe.

...40 de tineri au pornit spre cîmp. Satul încă nu se deşteptase din somn. Tinerii se îndreptau însă spre luncă, spre lotul semincer, cu prăşitoarele, cu căruţele, cu toate uneltele.

Porumbul e mai înalt decît un stat de om, verde şi promite o recoltă bogată.

★

...Iulie. Căldura e înăbuşitoare. Pe astfel de vreme e bine să te bălăceşti în lacul de la marginea satului. Dacă ar fi duminică... Şi ce dacă ar fi?

Porumbul din soiurile „Studina" şi „ICAR" de pe cele 30 de hectare aşteaptă polenizarea. E drept, acum mai sînt şi alte munci de făcut: amenajarea ariei, căratul snopilor, dezmiriştitul şi însămînţarea culturii a doua. Colectiviştii au hotărît însă ca tinerii să se ocupe de hibridarea porumbului din luncă cu cea mai mare atenţie. Seara şi dimineaţa, tinerii au mai lucrat însă şi la arie.

Dimineaţa, Iordache Olteanu explica tinerilor Grigore Dumitru, Nela Huidan, Nicolaie Bălescu, Dumitru Stanciu şi altora care e rostul polenizării artificiale.

... — Iată, tovarăşi! Vedeţi? Toate spicele astea sînt verzi acum. Dacă le-am lăsa, ar înflori şi s-ar scutura de vînt peste mătasea viitorului ştiulete. Ştiţi ce se întîmplă în acest caz, nu? Porumbul din soiul Studina nu se schimbă cu nimic. Degeaba l-am mai poleniza noi cu ICAR. Ce trebuie să facem în acest caz? Brigada întîia, adică brigada mea, se va ocupa cu culesul spicelor de la „Studina" Brigada a doua va culege în cornete polen de la ICAR. Deocamdată atît. Fiţi atenţi. Să muncim cu toată răspunderea.

Şi au pornit tinerii.

Nu-i de loc uşor să te descurci într-un lan de porumb înalt de peste doi metri. Soluţia însă a fost găsită. O scăriţă dublă şi cîteva scaune au salvat situaţia.

La brigada întîia a sosit Gheorghe Teodoreanu — instructor al comitetului raional U.T.M. E nou sosit pe aceste meleaguri, dar în mai puţin de două ore şi-a făcut atîţia prieteni!...

— Şi polenizarea propriu zisă cînd o faceţi, băieţi? întrebă el.

— Peste cîteva zile, tovarăşe instructor. Vă poftim pe la noi să vedeţi.

— Viu, fără îndoială. Doar am treabă mai mult timp pe aici. Iar lotul vostru semincer mă interesează mult. Ca metodă, îl voi populariza în toate gospodăriile colective.

— Incă nu, tovarăşe instructor. Nu e timpul. Popularizaţi-ne, dacă vreţi, la toamnă, cînd hambarele vor fi neîncăpătoare pentru recolta noastră. Atunci putem explica noi înşine cum am muncit pentru a obţine asemenea succese. Dar acum cu ce să ne lăudăm?

Aceşti tineri ştiu să fie nu numai harnici dar şi modeşti. Dar eu tot le voi populariza metodele, îşi zise instructorul.

ION TEOHARIDE
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Ploeşti

Spre Vîrful cu Dor

Cuprinsă între crestele împădurite ale Bucegilor, staţiunea Sinaia oferă celor veniţi la odihnă aici, pe lîngă peisajul minunat, pe lîngă aerul curat şi înmiresmat de brazi, condiţii optime de locuit şi o hrană consistentă.

Dornici să exploreze minunatele împrejurimi ale oraşului, mulţi dintre cei veniţi aici în concediu, asemenea celor din fotografia de mai jos, o pornesc prin poieni spre înălţimile Vîrfului cu Dor.

Foto AGERPRES

DESCHIDEREA FESTIVA a Jocurilor balcanice de atletism

BELGRAD 20 (Agerpres). — Vineri după amiază pe stadionul Armatei Populare Iugoslave din Belgrad a avut loc deschiderea festivă a celei de a 15-a ediţii a Jocurilor balcanice de atletism la care participă peste 200 de sportivi reprezentînd Grecia, R.P. Bulgaria, R.P. Romînă, Turcia şi R.P.F. Iugoslavia.

Deşi timpul a fost ploios mii de amatori de sport din Belgrad şi din alte oraşe iugoslave au venit să asiste la întrecerile celor mai buni atleţi din Balcani. In tribuna oficială sînt prezenţi vicepreşedintele Consiliului Federal Executiv, Svetozar Vukmanovic, preşedintele Consiliului Executiv al Serbiei, Vaselinov, oficialităţi iugoslave, membri ai corpului diplomatic acreditaţi la Belgrad din ţările participante la Balcaniadă.

La ora 17,30 trompeţii anunţă deschiderea festivităţii. In aplauzele spectatorilor pe pista stadionului îşi fac apariţia atleţii participanţi la jocuri. Defilează în ordine prin faţa tribunelor delegaţiile sportive ale Greciei, R.P. Bulgaria, R.P. Romîne, Turciei şi R.P.F. Iugoslavia. Drapelul ţării noastre este purtat de maestrul sportului Mihail Raica.

Preşedintele comitetului de organizare a Jocurilor balcanice, Vlado Ivkovic, adresează un salut călduros din partea sportivilor iugoslavi, participanţilor la întreceri.

A luat cuvîntul general-colonel Otmar Kreacici, locţiitor al ministrului Forţelor Armate ale R.P.F. Iugoslavia, reprezentant al preşedintelui Iosip Broz-Tito, preşedinte de onoare al Jocurilor balcanice de atletism.

„Importanţa acestei competiţii — a spus vorbitorul — constă atît în faptul că este cea mai mare întrecere atletică din ţările balcanice, după ultimul război mondial, cît şi prin contribuţia pe care o va aduce la dezvoltarea mişcării de cultură fizică şi sport în aceste ţări. Jocurile balcanice constituie un prilej de cunoaştere a sportivilor din ţările balcanice, de strîngere a legăturilor de prietenie dintre aceste ţări şi de întărire a păcii".

Apoi, împuternicitul preşedintelui Iosip Broz-Tito a declarat deschisă cea de a 15-a ediţie a Jocurilor balcanice de atletism.

Franjo Mihalic, multiplu recordman al Iugoslaviei şi unul din veteranii Jocurilor balcanice, a rostit în numele participanţilor jurămîntul jocurilor, iar după cîteva minute starterii au dat semnalul de începere în primele probe.

CITIŢI IN PAG. IV Rezultatele tehnice

Intră în funcţiune

NOUA FABRICĂ DE ASBOCIMENT

In ziua de 19 iulie, la fabrica de asbociment din Bicaz au început probele tehnologice la linia de plăci mari onduiate.

Noua fabrică de asbociment, înzestrată cu agregate de mare productivitate primite din Uniunea Sovietică va produce cantităţi mari de plăci din asbociment, care au calităţi fizice superioare ţiglei.

Producţia de plăci mari de asbociment pe care o va realiza noua fabrică echivalează cu 60 la sută din producţia actuală a tuturor fabricilor de ţiglă din ţară.

In noua fabrică de la Bicaz vor lucra în majoritate muncitori tineri, absolvenţi ai şcolilor profesionale. Pentru ridicarea calificării lor, în fabrică au fost organizate cursuri urmate de peste 90 de muncitori. Zilele acestea vor sosi 7 muncitori care au fost trimişi pentru specializare la fabrica de asbociment din Dimitrovograd (R.P. Bulgaria).

Construcţia noii întreprinderi din Bicaz constituie o nouă mărturie a ajutorului sovietic acordat ţării noastre. Clădirile şi amplasarea utilajelor au la bază proiecte sovietice; specialişti sovietici au acordat asistenţă tehnică la montajul agregatelor; tot din Uniunea Sovietică au sosit pînă acum 130 de vagoane de asbest.

In prezent, în fabrică se lucrează intens în vederea începerii probelor tehnologice la un alt agregat: linia de tuburi de asbociment.

NOUA FABRICĂ DE OXIGEN

GALAŢI. — In ziua de 20 iulie, la uzinele metalurgice „Progresul" din Brăila a intrat în funcţiune, cu aproape o lună de zile înainte de termen o fabrică modernă de oxigen. Fabrica este înzestrată cu maşini de înaltă tehnicitate, producţie a R.D. Germane şi are o capacitate de producţie de 120 m.c. oxigen pe oră.

Prin darea în producţie a fabricii se asigură aprovizionarea neîntreruptă a oţelăriei şi a altor secţii.

FOILETON

Jalba unui om paşnic

Vă rog să mă credeţi, sînt un om cît se poate de paşnic, poate chiar prea paşnic. Fără exagerare, sigur că pot face rău unei muşte, dar unui om, nu! Totuşi, tare aş vrea să mă răzbun pe un cetăţean. Dar nu ştiu cum să-l găsesc. Am să-l aflu însă şi o să mă socotesc cu el. Poate că în acest fel n-o să-mi mai amărască zilele.

— Bine — mă întreabă ceilalţi pasageri ai autobusului 31 sau 32 — de ce te îngălbeneşti, în fiecare dimineaţă cînd maşina noastră trece de Piaţa Victoriei?

Dac-aţi şti voi, sărmani prieteni, ce rană dureroasă a sufletului meu atingeţi punînd aceste întrebări, aţi fi probabil mai atenţi, mai grijulii cu mine, căci sufăr. Sufăr la gîndul că voi trece, de pildă, mîine dimineaţa cu autobusul prin Piaţa Victoriei, sufăr la gîndul că undeva, un om îmi face în necaz, ţine mîna ridicată în zeflemea, dar nu apasă cu ea maneta care ar putea să mă izbăvească.

Intr-un emoţionant articol, Geo Bogza se plîngea acum mulţi ani de faptul că un sergent de stradă îl saluta zilnic, neştiind că are de-a face cu un cetăţean oarecare şi nu cu un ministru sau altă „somitate" de pe vremuri. Ca un refren sfîşietor sună cuvintele marelui om şi gazetar: „de ce mă salută sergentul", „o, de s-ar putea să nu mă mai salute sergentul!" Daţi-mi voie să am şi eu, chiar şi umila mea persoană, un coşmar oarecum asemănător, daţi-mi voie să strig: „de ce ard becurile ziua?, o, de s-ar putea să nu mai ardă becurile ziua".

In fiecare dimineaţă plec la lucru, mai mult sau mai puţin, bine dispus. In fiecare dimineaţă, ajungînd cu autobusul în Piaţa Victoriei, simt un nod în gît, tremurături la mîini şi la picioare, tendinţa ochilor de a-mi ieşi din orbite.

In fiecare dimineaţă, becurile monumentalelor felinare din Piaţa Victoriei ard batjocoritor de inutil, şadic de stupid, iar alte becuri continuă această grotească procesiune a risipei, în sus, pe cele două şosele. De ce ard becurile ziua? O, de ce această risipă? — iată întrebarea care mă frămîntă de cînd durează acest caraghioslîc căruia nu-i pot afla tîlcul.

Am întrebat pe unul, pe altul. Un sceptic de profesie mi-a spus: „Lasă bă, aşa-i cu unii, ard luminile ziua şi scot maşinile-stropitori în raid special pe ploaie". L-am înjurat şi l-am lăsat în plata domnului.

Intr-o zi mi s-a părut că voi afla dezlegarea. Am cunoscut un tînăr inginer care lucrează în domeniul repartiţiei energiei electrice. L-am întrebat cu ochii plini de speranţă: „De ce ard becurile, ziua, în Piaţa Victoriei din Bucureşti?" Mi-a răspuns încurcat ceva despre o reţea, ceva despre faptul că nu-i un consum prea mare de energie electrică, şi m-a părăsit. Am rămas la fel de nedumerit şi mi-am înveninat zilele cu o nouă întrebare: „Bine, să zicem că energia nu costă, dar de ce să se consume becurile? Sau nici ele nu costă?"

In fiecare dimineaţă cînd trec cu autobusul prin Piaţa Victoriei mă uit afară să văd dacă nu cumva e înnorat şi luminatul în plină zi cu electricitate e într-adevăr necesar. N-am văzut niciodată pînă acum încă asemenea nori care să necesite o iluminaţie electrică festivă.

Dar nu, sînt sigur, calvarul meu nu va fi infinit. Prevăd un viitor luminos (bineînţeles fără becuri în plină zi), prevăd o zi fericită, ziua izbăvirii mele. In acea zi mă voi duce la lucru mai mult sau mai puţin bine dispus şi, cînd voi ajunge la Piaţa Victoriei, surpriză... voi înlemni de bucurie. Va fi înnourat sau nu, dar becurile vor fi stinse. Vă puteţi închipui o asemenea fericire în stare să ucidă prin prea plinul ei pe cel mai mare optimist din lume? Eu îmi pot închipui: cred în această zi, ca în puterea vindecătoare a aspirinei. In acea zi mult aşteptată voi opri autobusul cu orice mijloace şi voi dansa, beat de satisfacţie, în Piaţa Victoriei. Apoi mă voi învoi de la serviciu şi voi merge la I.R.E.B. sau la altă întreprindere de resort unde îl voi găsi pe omul care, în sfîrşit, a lăsat mîna în jos şi a tras maneta, stingînd becurile de la Piaţa Victoriei în sus. Il voi găsi şi îl voi săruta tandru pe frunte Fiindcă sînt un om paşnic. Altfel l-aş felicita strîngîndu-i mîna dureros de amical.

MIRCEA ANDREI

LITERATURĂ - ARTĂ

Rusalin Mureşan

Vînătoare

În pădurea verde am intrat rîzînd,
Legănînd în mînă patul vechii flinte.
Cînd un pui de ciută, sperios, plăpînd,
Mi-a trecut în fugă, scurt, pe dinainte.

Hohotii cînd plumbul dobori-n cărare
Ciuta cu bot umed şi cu ochii moi,
Dar după o clipă, ca o grea mustrare,
Munţii mi-aruncară rîsul înapoi.

Amurg ploios

Plouă mărunt, îndesat şi posac,
Stropii se leagă unul de altul,
Munţii tac, codrii tac şi-şi desfac
Tobe mari ca să răpăie-naltul.

Trec pe sub pod chinuite şi mari
Apele tulburi şi neliniştite,
În arţari, din frunzar în frunzar
Tobele ploii sună-nteţite.

Vîntul aleargă pe calul său murg,
Norii pe sus joacă săbii albastre,
În cadenţele ploii, liniştite-n amurg
Cresc grîne în cîmpiile vaste...

Carul cu raze

Razele menite în cîmp să rămîie
Împietresc lungi şi subţiri prin talaze.
Uite-l cum trece-ncărcat printre grîie
Carul cu raze!

Snopii de grîu moale în car hodinesc
Roţile zic: „Rodule, rodule, rumpe-ne"
Boii voinici în tăcere privesc
Cîmpul cu berze şi cumpene.

Aria-n zări vuie spre prietenii săi,
Vuietul ei linişteşte şi tulbură.
Aria-n zări robotind printre clăi
Poartă basmale de purpură.

Razele menite în cîmp să rămîie
Se preschimbă în grîu unduind în talaze,
Uite-l cum trece încărcat printre grîie
Carul cu raze!

Marmora

Dealul acest cu uscatul lui trup
Dealul născut cu milenii în urmă,
N-are nici ierburi, nici urme de lup
Nu urcă pe el nici o turmă.

Dealul mort, fără glas şi tălăngi,
Fără a fagilor falnică salbă,
Poartă în trup, înfloritele crăngi:
Filoane de marmoră albă.

Dălţile mîncă din deal piatra rece.
Piere dealul cu sclipitoarea lui piatră.
Caravana vagoanelor trece
Şi latră tîrnăcoapele, latră.

Se va schimba sub mîna omenească
Piatra lui ce spumei o asameni.
Pleacă dealul de-aici, ca să nască
Întruchipări de flori şi de oameni.

Munţii

Vin spre casă. Mi-e sufletul plin.
Trenul se furişează printre văi ca lupul.
Aerul e ameţitor ca un vin
Ce-mi îmbată sufletul şi trupul.

Trenul aleargă spre Ardeal în nămiezi,
Vîntul îmi mîngîie arcul de cremene al
frunţii
În zare se-apropie cu păduri şi zăpezi
Să mă îmbrăţişeze bunicii mei, munţii.

Îmi pasă

Nu-mi pasă mie dacă îmi slăbesc
Privirile sub genele mai rare,
Nu-mi pasă dacă ridurile pun
Pecetea lor pe fruntea mea în soare.

Îmi pasă numai dacă încă am
Puteri să-nec răbojul mult al grijii-n
Oceanul bucuriei, dacă am
Puteri în soare fruntea să mi-o sprijin.

Doina Sălăjan

Civilizaţie

Chiar cînd fug împinsă de dorul etern
După liniştea serilor vaste-n cîmpie,
Mă tulbură cu imaginea-i oraşul modern
Şi mă umple de neţărmurită mîndrie.

Dacă în fînul mirositor, stau sub cer
Şi ascult cum cîinii latră departe,
După zgomot tînjesc şi mi-i trupul
stingher
Şi mi-s gîndurile toate deşarte.

Tihna îmi trebuie pentru o clipă sau două
Ca să-mi fie sufletul întărit, renăscut.
Apoi, vreau străzile stropite de rouă
Pe care trec o sută de maşini pe minut.

Vreau să aud în zori cum străbate
Avionul, văzduhul — zvelt pescăruş.
Şi vreau mirosul ploii şi crengi aplecate
În parcuri sub caldul ei duş.

Butonul luminii, seara îmi place
Încet să-l întorc — şi să scriu
Cu fruntea în palmă, pînă tîrziu,
Ascultînd cum oraşul respiră în pace.

Pasiune

N-am făcut nimic fără însetare,
Fără patimă n-am răspuns la nici o
sărutare.
Fierbinţi, amintirile mele
Îmi vor fi pînă la moarte fidele.
Lasă-mă să te sărut, să te-alint,
N-am învăţat încă să mint.
Dacă n-am să te iubesc într-o zi,
Din zîmbetul meu o vei şti.
Lasă-mă să te sărut, noaptea-i frumoasă
Şi-n clipa asta de nimic nu-mi mai pasă.
Trupul tău mă îmbată ca vinul cel vechi,
Şoapta ta îmi sună ca orga-n urechi.
Zorii cînd or să vină
Ne vom trezi îmbrăţişaţi în lumină.
O, şi cît de multe vor fi şi cît de vaste.
Iubitule, nopţile noastre!

*

Nu renunţ la nimic!
Am o inimă cît o cîmpie de mare
Pot să încapă toate durerile-n ea.
Zeci de iubiri cu flăcări pînă la ceruri,
Pot să ardă în turnul înalt cît o zare.
N-am pus hotare!
Pînă şi degetu-mi mic
E plin de miere şi fiere.
Ce să fac cu atîta putere?
Şi totuşi nu renunţ la nimic!

Bilanţ

Uneori am să plec către pădure
Şi-am să mănînc numai mure.
Am să dorm la pădurar pe prispă de lut
Ca să privesc luna cît a scăzut.
Am să culeg margarete
Şi-am să ascult privighetorile bete.
Lîngă izvoare
Stînd în linişte mare,
Am să trag linie, făcînd socoteală
Cîtă viaţă-a fost pierdere goală.
Îmi voi cîntări faptele dram cu dram
Să văd în vistierie cît aur am.
Ca, neştiind viaţa cît mi-i de lungă —
S-o fac pentru toate, frumos, să-mi
ajungă

Tinerii din echipa de dansuri a fabricii „Kirov" din Bucureşti sînt renumiţi ca fiind nişte artişti amatori plini de elan. Iată-i interpretînd cu foc un dans moldovenesc cu prilejul fazei orăşeneşti a celui de al IV-lea Concurs al cercurilor artistice ale sindicatelor.

Ştefan Iureş

Partidul nostru

Amerigo Vespucci (1451-1512), navigator, născut la Florenţa, a cercetat lumea nouă după descoperirea ei de către Columb.

Pe bordul tău nu doarme nimeni. Nu!
Cînd unul lasă fruntea grea pe armă,
Nu-l lasă tovarăşii săi, nu-l laşi tu,
Mişcarea ta nu-i permite să doarmă.

Alunecă vasul în plină viteză.
Construit mai de mult; dar motoarele-s bune.
Dovadă-i că nici o furtună burgheză
Nu l-a putut pînă astăzi răpune.

Matrozii, priveşte-i, atent fac de cart
24 de ore din 24.
Primejdiile grele de cîntec nu-i despart
Dar nu rîvnesc aplauze de teatru.

O, spectatorii nu lipsesc — la mal.
Se uită mulţi. Sînt curioşi. Ei, ce vrei?
Cînd se înalţă steagul plecării-n cincinal
Ei văd doar frumuseţile manevrei.

„Să facem o croazieră" — spun unii şi se urcă.
„Ah, groaznic rău de mare" — spun mai tîrziu tot ei.
Şi pentru că tangajul le dă prea mult de furcă
Propun să se arunce în volbură ulei.

De dragul lor, nici vorbă, nu se-mblînzeşte marea.
Comozii spectatori sînt debarcaţi.
Rămîn pe punte, împlinind chemarea,
Matrozii hotărîţi şi încercaţi.

E tare greu cu slujba asta-n larg...
N-ajunge că sînt flamurile sfinte,
Şi nu strîngînd în braţe un catarg
Va merge echipajul înainte.

Toţi cei de-aici celule vitale sînt: partid!
Un alt cuvînt, mai clar, de negăsit e.
Pămînturile ce ni se deschid,
Odată, au mai fost descoperite.

Da, P.C.U.Ş. fu nava lui Columb
Tăind întîiul drum, prin unde lucii,
Dar socialismul ni-i la fel de scump
Zărindu-l de pe vasul lui Vespucci.

Nemurire

Cei răsturnaţi credeau că-i de ajuns
Să fii cu mir — sau doar cu aur, uns,
Că-ndată viitorul şi prezentul
Îţi dăltuiesc în marmuri monumentul.

Statui lăsară, -ntr-adevăr, destule.
Din bronz, din piatră, feţele sătule
Văd, stînjenite fără de monoclu,
Oraşul care geme-adînc sub soclu.

Zăpezi le-aştern o mantie regală,
Vin ploile, chelia de le-o spală,
Nimic n-a fost sub fruntea asta, poate;
Fals gînditor stă, pentru-eternitate.

Noi, împotriva lumii lor, subţire,
Într-alt chip vom intra în nemurire.
Şi peste cioburi, cioburi — aleluia! —
Într-un alt fel ne-om ridica statuia:

De-am fost ceva prin inimă şi minte,
Dac-am împins noi viaţa înainte,
Atunci în monument vom fi, cu fală,
Fărîme-n piatra sa fundamentală.

Deasupra noastră şi mai spre lumină
Cei ce-au muncit la cîmp sau în uzină,
Iar peste dînşii — toată ţara noastră,
Cu cîţi trudesc sub bolta ei albastră.

Ci sus, mai sus decît ajunge versul,
Aşa, ca să domine universul,
Cum vechile statui priveau cetatea
Va dăinui-n veci — umanitatea.

...Aşa va fi! Dar astăzi, mai urgent e,
Decît să ne gîndim la monumente,
Ca încordat, destoinic şi fierbinte,
Să-mpingem zilnic viaţa înainte!

Ştefan Luca: „DIN SATUL MEU"

Mica CRONICĂ Literară

Se remarca în scrisul de dată recentă al lui Ştefan Luca o sensibilă depiasare de la preocupările de caracterologie umană, de natură mai mult sintetică, tipologică, la preocupări de psihologie şi drame ale conştiinţei, deci către o literatură de analiză. Un fond comun, statornic, de prozator sever încă din anii debutului uneşte aceste preocupări oarecum deosebite. Se vede anume că scriitorul cultivă cu exclusivitate literatura de observaţie — morală, psihologică — sau de observaţie a atmosferei (prin reconstituirea unui climat sufletesc specific). Ştefan Luca este un observator, un analist — mult mai puţin un povestitor, rareori un pictor al vieţii şi aproape niciodată un peisagist. Deplasarea de care am vorbit e cu totul firească, fiindcă în genere e greu să ne închipuim un scriitor specializat în satiră, ca într-un meşteşug oarecare. Autori care să nu ştie decît să persifleze rămîn o viaţă întreagă caricaturişti mediocri, mai întotdeauna de o sărăcie interioară desăvîrşită, de un pustiu sufletesc aproape inuman.

Volumul recent al lui Ştefan Luca scoate la iveală evidente posibilităţi de investigaţie interioară, nu atît prin procedeul curent al analizei ample, detailate a stărilor sufleteşti individuale cît mai ales prin tendinţa de a alcătui mici monografii ale unor dezbateri lăuntrice; acestea sînt de regulă provocate de stări fundamentale ale omului; sentimentul vinovăţiei, sporit de spaima neliniştitoare a sancţiunii ce se apropie ca o putere implacabilă **(S-a întors Achim)**, sublimarea durerii şi a răului în bucurie şi speranţă **(În Triest)** sentimentul de linişte, de împăcare, produs de conştiinţa datoriei satisfăcute **(Curierul)**, o controversă lăuntrică şi depăşirea unei porniri de orgoliu minor **(Limpezire)**. Sondajul este efectuat nemijlocit asupra stărilor acute ale conştiinţei, cînd lucrurile sînt scoase din mersul lor firesc, printr-un eveniment cu acţiune prelungită şi covîrşitoare. Omul e surprins de obicei în momente de deliberare dureroasă, de înfruntare a unor porniri contrarii, adesea în starea de veghe (studiată de Proust) cînd gîndurile „au altă putere" şi se desfăşoară altfel decît după legile corecte ale logicii. Gîndurile copleşesc, aduc nelinişte şi spaimă în sufletul lui Artimon, subliniază pînă la proporţii neobişnuite viziunea halucinantă a razbunarii care se apropie, tocmai cînd omul pluteşte în starea de veghe „într-o stare amestecată, de trezie şi somn..." **(S-a întors Achim)**. Singur cu întunericul, cu noaptea, cu vedeniile tulburătoare, Artimon caută cu disperarea dinaintea sfîrşitului o explicaţie, un pretext de dezvinovăţire, de justificare a crimei comise cu cinsprezece ani în urmă, caută să se convingă pe sine, împotriva evidenţei, că acţionase atunci conform dreptăţii, în respectul deplin al adevărului. Cu cinsprezece ani în urmă cînd luase foc grajdul, Artimon îl învinovăţise în faţa jandarmilor şi a judecătorului pe Achim şi acesta fusese aruncat în temniţă. Achim fusese argat pe gospodăria lui Artimon cîţiva ani în şir, fără plată, şi acum cerea banii agonisiţi cu trudă ca să-şi cumpere pămînt, şi să fie şi el om la casa lui. Denunţîndu-l pe Achim, Artimon scapă de datoria care nu prea îi vine la îndemînă şi pe lîngă asta încasează o sumă oarecare plătită de societatea de asigurare. După cinsprezece ani, Achim se întoarce şi cu siguranţă că se va răzbuna. Ce-l tulbură şi-l nelinişteşte pe Artimon nu-i atît conştiinţa că săvîrşise o crimă, că nedreptăţise un om. Nu, lui i se pare că n-a făcut nimic rău, nu se simte vinovat faţă de propria sa conştiinţă. Scriitorul are intuiţia nuanţelor cu valoare decisivă şi nu stăruie în chip abstract asupra obsesiei ca asupra unei categorii psihologice luată la modul general. Artimon nu e pur şi simplu obsedat; Artimon se teme fiindcă simte că acum cursul vieţii luase o altă înfăţişare; oamenii, împrejurările îl întîmpină fără simpatie, cu ostilitate subliniată. În sat pătrunsese socialismul. Artimon nu poate privi cu nepăsare vestea întoarcerii lui Achim, fiindcă se simte singur, fără aliaţi, fără autorităţi care să-i ştie de frică. Lui Artimon nu-i mai produce nici o satisfacţie ieşirea în lume, de multă vreme el s-a retras şi duce o existenţă pustie. Este o dovada de intuiţie sigură a adevărului psihologic şi a realităţilor sociale faptul că scriitorul insistă asupra însingurării — a izolării de lume a lui Artimon, a sentimentului că acesta se simte părăsit, din ce în ce mai strain în sat — ca principală cauză a spaimei halucinante de răzbunare. Numai în aceste împrejurări Artimon poate fi încercat de sentimente asemănătoare mustrării de conştiinţă, altfel nu. El caută să se liniştească, să se convingă că nu e cu nimic vinovat. E un sentiment foarte caracteristic omului hăituit, obsedat, sentimentul acesta că dacă îşi alungă din minte ideea vinovăţiei, nici ceilalţi nu-l vor socoti vinovat, fiindcă le va lipsi pretextul hotărîtor. „Îl umplea simţămîntul că chiar dacă nu-i adevărat ce spune el, de-acum va trebui să creadă că el e cinstit şi drept, şi-a fost cinstit şi drept şi atunci, în 39. Altfel n-ar putea face faţă. Altfel s-ar prăbuşi toate, cu totul, chiar acum cînd a venit vremea să se apere, să apere şi să-şi apere ceea ce are. Fiindcă a venit Achim şi fiindcă aici e neapărat nevoie să creadă că adevăru-i de partea lui şi nu al lor. Chiar dacă nu-i aşa".

Obsesia tulburătoare, neliniştea, spaima — stăpînesc pe Artimon cu atît mai intens cu cît efortul de a le înlătura se face cu mai multă disperare; răscoleşte prin memorie căutînd amintirea unor obiecte şi împrejurări neutre, fără legătură cu Achim şi răzbunarea pe care o presimte tot mai aproape, dar amintirile frumoase nu răspund şi conştiinţa îi este brusc invadată, dimpotrivă, de fapte apăsătoare, care-l învinovăţesc. Acestea îi macină nervii, aruncîndu-l într-o stare de dezechilibru, de zbatere neputincioasă. Artimon simte că nu mai are ce respira, se sufocă şi într-o ultimă halucinaţie vede apropiindu-se de el mîna grea, crispată, mîna cunoscută a fostului său argat. Asupra acestui moment de încordare maximă cade finalul nuvelei, autorul simţind bine că un cuvînt în plus (o eventuală întîlnire între Artimon şi Achim) ar fi produs un efect strident. Aşa, nuvela e remarcabilă, marcînd, pînă în prezent, în evoluţia scriitorului, limita cea mai de sus. „S-a întors Achim" face o figură aparte, în acelaşi timp, în producţia literară de calitate a tinerei generaţii de prozatori.

Scriitorul caută în situaţiile psihologice surprinse complexitatea, contradicţiile şi, nu odată, chiar paradoxul. **„În Triest"** e o scriere relevantă în sensul acesta, ilustrînd ceva din mentalitatea ţărănească. Bătrînul Ganea îşi aminteşte că în timpul primului război, undeva în Triest şi-a recunoscut calul (care-i fusese rechiziţionat pentru nevoile armatei). Calul arăta jalnic, dar Ganea s-a înveselit cu o nuanţă de duioşie, bucuros de revedere şi mai ales de coincidenţă. Puţină vreme după asta, trecînd printr-un spital a fost foarte mîhnit la vederea unui soldat îngrozitor mutilat. — „Chiar nu mă recunoşti?" a izbutit să îngaime soldatul. Şi în mîhnirea bătrînului şi-a făcut loc şi puţină bucurie, cînd omul şi-a dat seama că schilodul era propriul său fiu, ajuns într-o stare de nerecunoscut. Ganea se bucura că feciorul îi trăieşte şi că, cine ştie, aşa schilod va apuca şi timpuri mai bune. Maniera tratării, jovialitatea, ironia ascunsă a ţăranului amintesc o nuvelă, tot cu ţărani, a lui Maupassant. **„În Triest"** n-are valoarea nuvelei analizate mai înainte, cu toate acestea e interesantă şi radiază multă umanitate.

O altă nuvelă **(Curierul)** se citeşte pînă la un punct cu interes. Retrăirea în prezentul conştiinţei a cîtorva scene din război, pune iarăşi în evidenţă intuiţia psihologică exactă a autorului. Cu toate acestea surprinde neplăcut, în a doua parte, lipsa de îndrăzneală artistică. Un curier cade în mîinile fasciştilor în timp ce-şi exercita misiunea. Schingiuit, în faţa morţii, cade într-o stare de beatitudine, de fericire mult exagerată. Autorul a subliniat excesiv latura eroică a acţiunii, fără a sugera şi latura tragică a acesteia. Se mai întîmplă ca autorul să speculeze la maximum, şi adesea în gol, posibilităţile sale evidente de analiză cînd situaţia e în realitate mult mai simplă decît se sugerează şi se cere tratată într-un fel mai puţin obscur, fără atîtea complicaţii ce par arbitrar adăugate. În nuvela **„Pragul"** autorul face prea mult caz de psihologie. În genere ar fi de semnalat scriitorului să folosească mai cu măsură metoda psihologică (numai acolo unde se potriveşte) ferindu-se de excese, ferindu-se să nu cadă în manierism. Nu e un reproş, ci o recomandare pe care ne-o îngăduim — fiindcă avem multă preţuire pentru tînărul prozator şi multă încredere în viitorul său. Şi o recomandare pentru cititor — să rupă coperta înainte de a citi cartea lui Ştefan Luca fiindcă atît desenul cît şi titlul cu totul neexpresiv, sînt de natură să-l indispună.

LUCIAN RAICU

Pe scurt! PREMIERA TEATRULUI DE VARIETĂŢI

Bucureşteanul nostru se poate mîngîia că poate avea totuşi şi după închiderea stagiunii, cîteva spectacole care să-i satisfacă într-o măsură necesităţile artistice. Unul dintre aceste spectacole şi poate cel mai adecuat condiţiilor de sezon, este acela oferit de Teatrul de Varietăţi cu premiera „Sofia—Bucureşti". Turneul artiştilor de estradă bulgari este foarte bine primit de publicul nostru care răsplăteşte cu aplauze bogate fiecare număr prezentat de aceştia. Se poate spune că aplauzele nu sînt adresate numai măiestriei soliştilor artistici ai poporului bulgar, ci şi solicitudinii, căldurii prieteneşti cu care aceştia nu numai interpretează, cît, mai ales, parcă dăruiesc cu bucurie spectatorilor fiecare cîntec, exerciţiu, dans. Acest lucru s-a făcut remarcat prin faptul că artiştii bulgari n-au refuzat nici unul din exagerat de numeroasele bisuri pe care publicul avid nu s-a sfiit să le ceară. El s-a manifestat însă şi în impetuozitatea, în dăruirea aproape totală, în absenţa vreunei nuanţe de economie de forţă şi pricepere, ce şi-a pus amprenta asupra execuţiei şi care s-a putut observa în acrobaţiile lui Duo Apostolov şi Duo Botev, în exerciţiile de contursionism ale Petranei Nicolova, în dansul slav al Mariei Raşeva, şi al partenerilor ei.

A plăcut mult de asemenea felul cum au cîntat Liana Antonova, plină de temperament, Teodor Pancov, subliniind textul cîntecelor cu o mimică reuşită, acompaniaţi cu antren de orchestra de muzică uşoară „Optimiştii".

Ne pare rău că nu putem spune multe cuvinte de laudă despre partea romînească a spectacolului. În primul rînd, am avea de imputat organizatorilor lui concepţia greşită care i-a stat la bază. Ghidîndu-ne după prezentare şi titlu, noi am înţeles reprezentaţia „Sofia—Bucureşti" cu o întrecere prietenească între artiştii de estradă din cele două ţări, dar spectacolul a relevat o participare a romînilor destul de puţin însemnată în raport cu forţele noastre artistice şi calitatea lor. În al doilea rînd, numerele de umor prezentate de Radu Zaharescu, Horia Şerbănescu şi Titi Mihăilescu abundă într-o vulgaritate şi un prost gust, cu totul inadmisibile. Nu insistăm asupra compoziţiei coregrafice, de Sandu Faier care s-a dovedit lipsită de sens şi nivel artistic, cu toată risipa de figuraţie şi amănunte de recuzită. Mai multă grijă faţă de toate laturile spectacolului n-ar putea decît să servească ridicării prestigiului Teatrului de Varietăţi.

S. VLAD

Se filmează: „TILL ULENSPIEGEL"

Pe simpaticul Gérard Philippe, protagonistul apreciatelor filme „Fanfan la Tulipe" şi „Mînăstirea din Parma" îl vom revedea în marea sa creaţie din „Roşu şi negru", film realizat după celebrul roman al lui Stendhal, care va rula săptămîna viitoare pe ecranele Capitalei.

Talentatul actor francez nu socoteşte însă că i-a venit vremea de odihnă. Împreună cu cunoscutul regizor danez Joris Ivens, laureat al premiului Consiliului Mondial al Păcii pentru documentarul „Cîntecul fluviilor", Gérard Philippe turnează un film de mari proporţii despre viaţa năzdrăvanului erou popular flamand Till Ulenspiegel — un aprig luptător pentru eliberarea poporului său de sub asuprire.

Văzînd acest film, vom avea ocazia să admirăm nu numai măiestria de actor a lui Gérard Philippe, ci şi aceea de regizor, deoarece de data aceasta el colaborează cu Joris Ivens la regizarea filmului. Ca să ne dăm seama de proporţiile noului film, trebuie să spunem că el a fost lucrat în Suedia, la Nissa, Paris şi în Belgia în cadrul unor decoruri cît mai diferite. Iată-l în fotografie pe Gérard Philippe, conducînd, alături de cîţiva colaboratori, operaţiile de filmare, veselindu-se de păţania unui tovarăş de-al lor care s-a împotmolit în pămîntul muiat de ploaie al cîmpiei — teatrul unei bătălii redate în film.

EXEMPLUL PERSONAL

„Fiecare membru al U.T.M. este obligat să fie exemplu în muncă şi învăţătură"...
(Din Statutul U.T.M.)

Zilele trecute, în vreme ce călătoream spre Rîmnicu Vîlcea, am fost — fără voia mea — martorul unei discuţii foarte interesante. Printre călătorii mînaţi de treburi diferite se aflau cîţiva tineri ţărani muncitori dintr-o comună apropiată de centrul raionului. Din discuţia pe care o purtau cu înflăcărare am reţinut cîteva fragmente.

— Dinspre partea mea, eu nu mai am nici o grijă. Dacă nu găsesc înţelegere la raion — pînă la Bucureşti nu-s decît cîteva ceasuri de mers cu trenul. Şi-apoi — adăugă acelaşi după un răstimp — nu ne vor primi aici, sînt atîtea alte şantiere în ţară. Aţi citit în ziar?

O clipă domni linişte — timp în care fiecare se gîndea la cele spuse mai înainte.

— Ce rost are să vă mai faceţi atîtea probleme, vom vedea acolo cum stau lucrurile. Şi zău nu ştiu cine v-a băgat în cap că s-ar putea să nu ne primească. Sînteţi doar băieţi de ispravă.

— Are dreptate Sandu. Ştie el ce spune. E doar secretarul nostru. Ştiţi bine, el a fost primul care ne-a vorbit despre şantier şi primul care s-a înscris să devină brigadier.

Argumentul acesta părea a fi convingător. Tinerii s-au potolit. L-am privit pe secretar. Il cunoşteam parcă şi nu ştiam de unde. Curînd însă mi-am amintit că numai cu cîteva zile în urmă am avut împreună o discuţie cu privire la plecarea tinerilor pe şantier.

— Tinerii nu pot fi convinşi atît de uşor. Nici nu mai ştiu ce metode să folosesc — îmi spunea el atunci.

Şi-acum... La prima vedere faptul ar părea lipsit de importanţă. Dar nu. Deşi ştiam şi pînă acum că exemplul personal joacă un rol de seamă în munca organizaţiei noastre, nu i-am acordat atenţia cuvenită. Acum, această întîmplare m-a făcut să-mi îndrept serios atenţia asupra acestei probleme. Imi amintesc, de pildă, că nu mai departe decît anul trecut, utemiştii din organizaţia U.I.L. Brezoi nu luau parte la activitatea sportivă. Anul acesta un mare număr dintre ei se întrec în cadrul disciplinelor Spartachiadei de vară. Cum anume s-a petrecut această metamorfoză? Răspunsul l-a dat, nu de mult, într-o informare a sa, Gheorghe Tiţă, instructorul comitetului nostru raional, care răspunde de această organizaţie. Exemplul personal al secretarului organizaţiei de bază, tovarăşul Mircea Petreanu — care a mobilizat tinerii pe stadion şi a fost mereu în fruntea lor la antrenamente şi mai apoi la întreceri, a avut — putem spune — rolul hotăritor.

In comuna Budeşti se punea încă de multă vreme problema formării unei întovărăşiri. Partidul a încredinţat această sarcină organizaţiei noastre. Dar cînd au început înscrierile, tinerii se codeau, se lăsau greu lămuriţi şi ce mai la deal la vale — nu se înscriau. Intr-o zi însă s-a petrecut un lucru neaşteptat. La comitetul de iniţiativă şi-a prezentat cererea de înscriere, secretarul organizaţiei de bază U.T.M. In mai puţin de un ceas auzeai în sat:

— S-a înscris şi Gheorghe a lui Ştefan...

— Ai auzit cine a mai semnat cerere? Nu? Atunci să-ţi spun eu: Gheorghe Ştefan. In aceeaşi zi s-au înscris nu mai puţin de 20 de tineri. Nu a trecut mult timp şi am sărbătorit inaugurarea întovărăşirii.

Am vorbit pînă acum despre rolul pe care-l are exemplul personal al oamenilor care conduc direct organizaţia noastră. Nu mai puţin important este rolul pe care îl are exemplul personal al activistului organizaţiei noastre. Printre activiştii comitetului nostru raional s-a încetăţenit o vorbă care a căpătat o importanţă proverbială. Cum este instructorul aşa-i şi sectorul pe care el îl controlează şi îndrumă. Această afirmaţie este bine verificată în viaţă. Cu cîtva timp în urmă a lucrat în cadrul raionului nostru Mihai Foltea. Deşi era un om priceput, cu spirit de iniţiativă, Mihai păcătuia prin comportarea sa care nu era de loc exemplară.

Imbrăcat extravagant, hoinărea ore-n şir străzile staţiunii Olăneşti — aflîndu-se acolo în deplasare, chipurile, în loc să fie în mijlocul utemiştilor, a tinerilor, să-i ajute pe aceştia în munca de organizare.

Este clar pentru oricine că un asemenea om nu este de loc un exemplu personal demn de urmat. Şi nu-i de mirare faptul că organizaţiile din sectorul de care răspundea aveau o activitate foarte slabă. Pentru comportarea sa, aşa cum e şi firesc, el a fost înlăturat din cadrul activului.

Utemiştii, tinerii noştri privesc cu încredere pe activişti şi aşteaptă ca ei să le fie exemplu. Şi încrederea lor este justificată. In raionul nostru sînt un număr destul de mare de prieteni ai cărţii. De altfel, pe zi ce trece numărul lor creşte. Consider că acest lucru se datoreşte şi faptului că şi aici exemplul activiştilor a avut un cuvînt greu de spus. Activiştii noştri Truşcă Vasile, Ion Tudor, Popescu Ion II, s-au numărat printre primii purtători ai insignei „Prieten al cărţii"

Luna construirii de baze sportive a fost în întreg raionul nostru o acţiune la care au luat parte mii de tineri. Cu acest prilej s-au construit sute de baze sportive. Tinerii de la uzina de sodă şi-au construit în această vreme un teren de fotbal, unul de volei, o pistă de atletism. In fruntea tinerilor se afla întotdeauna tovarăşul Ion Popescu, membru al comitetului nostru raional.

Tinerii l-au văzut întotdeauna învăţînd pe teren pe tovarăşul Gh. Manole. Nu este oare el un exemplu pentru ei, cărora el, le cere — ca activist al organizaţiei noastre, — să înveţe cu multă sîrguinţă? Am putea să mai enumerăm multe asemenea exemple. Socot însă că n-are rost.

Faptele despre care am vorbit pînă acum cred că sînt suficient de convingătoare pentru a ilustra rolul pe care îl are exemplul personal în munca organizaţiei noastre.

V. POPESCU
prim secretar al Comitetului raional U.T.M.-Rîmnicu Vîlcea

Zile de vacanţă

Era ora 4 după amiază. Copiii mai dormeau încă. Se pregătea gustarea de la ora 5. De data aceasta se servea, spre marea bucurie a copiilor, ciocolată.

In club, unde stăteam de vorbă, dădu buzna un copil de-o şchioapă, cu nişte ochi ca de viezure, o adevărată sfîrlează. Ochii-i zburau după mingea de fotbal. „Ştiţi, dormitorul doi a bătut dormitorul unu cu 12—0. O victorie serioasă. Acum ne antrenăm din nou". Şi tot atît de repede după cum intrase o şterse afară. Directorul taberei de la Curtea de Argeş a copiilor salariaţilor din Ministerul Industriei Uşoare, tovarăşul Victor Ionescu, îmi destăinui că a fost coleg cu tatăl lui Cornel Dumitrescu, puştiul de adineauri. Aşa era şi taică-său: fruntea cartierului la fotbal. Se pare că astfel de pasiuni se moştenesc...

Prin curtea coloniei te-ai plimba toată ziua. Frumos împodobită cu flori multicolore, cu multă, multă verdeaţă, care parcă te cheamă să te afunzi în ea pentru a-i simţi mirosul proaspăt, verde.

In programul coloniei figurau în acea zi destul de laconic două cuvinte: program liber. Din experienţa de pînă acum s-a observat că „organizarea" cît mai des a acestui punct din program este pe placul copiilor.

Pe platoul din apropierea coloniei fotbaliştii băteau de zor mingea şi se certau cu vehemenţă pentru marea problemă a epocii: „este bară sau gol"? Meciul se dispută pe o perioadă de timp care durează maximum cinci minute. Urmează apoi timp de 10 minute vii discuţii. Jocul se reia cu mai multă înflăcărare şi cu o mai aprinsă dorinţă de a învinge. Arbitrii lucrează intens la elaborarea unui nou sistem de joc: ambele echipe să iasă învingătoare.

Ceva mai departe, fetiţe şi băieţi de 7-8 ani joacă, dar nu după regulament, un meci de volei. Cristian Gaspar, un boxer redus la scara de un sfert de om, ne asigură că aşa sînt ei: vor să spargă toate şabloanele.

Unde-i iarba mai mare, flori mai multe, o privelişte cu mai multă poezie, este lesne de ghicit cine stau şi cîntă: fetele. Pînă mai ieri (dar sst! să nu ne-audă nimeni) se mai furniza din acest cerc — cum spun băieţii — cîteva tone de apă pentru şoricei. „Aşa-s femeile, mai sensibile" îţi răspunde cu multă emfază oricare din bărbaţii între 7—9 ani, membrii coloniei, persoane cu... experienţă şi demne de încredere.

Ne depărtăm de platou şi mergem din nou spre colonie. La intrare, o fetiţă de 8 ani, cu codiţe, teribil de drăguţă, ne oferă o soluţie de hipermanganat şi un prosop curat. Ea este astăzi de serviciu şi a te spăla pe mîini este obligatoriu la intrarea în colonie. Se interesează imediat dacă sînt din Bucureşti. „Ce păcat că n-o cunoşti pe mămica mea! Aş vrea să-i spui că mi-e dor de ea, dar că-mi place şi aici. Aş vrea acasă, dar vreau să mai stau aici. Cum să fac s-o cunoşti pe mămica mea?". Totul este spus într-o fracţiune de secundă în timp ce oferă celorlalţi oaspeţi „mijloacele de igienă".

La infirmerie în pat stă cuminte un pici cu părul de arici, bucălat, frumos bronzat.

— Ce faci, Leventer?

— Mai bine, tovarăşe instructor. Astăzi mi s-a dat voie să merg la joacă dar mai bine mai stau o zi în pat, să mă fac bine de tot.

Eram curioasă să ştiu ce i se întîmplase. Imi povesti că a venit cu o zi mai înainte din excursie şi, deşi tovarăşa soră şi tovarăşa instructoare nu i-au dat voie să bea apă, „probabil" că totuşi a băut, şi păcătoasele astea de amigdale îl necăjesc. Mi-a destăinuit ca-i plac foarte mult cărţile şi cu multă seriozitate mi-a vorbit de planurile lui de viitor. La vîrsta de 5 ani s-a hotărît să se facă medic, astăzi are 9 ani şi-şi menţine hotărîrea — vezi bine, sînt garanţii că nu se va răzgîndi nici mai tîrziu! Ar fi dorit să aibă o soră sau vreun frăţior dar... „daca natura nu vrea, ce să-i faci!".

Se lăsase seara. La bucătărie se pregătea de zor masa. In biroul tovarăşului director, instructorul superior Gh. Boşculici şi tovarăşul Ion Gînduleţ discutau posibilitatea procurării unor instrumente muzicale pentru alcătuirea unei mici orchestre. Regretam că nu mai pot rămîne pe a doua zi pentru a-i vedea pe cei din detaşamentul nr. 2 înfruptîndu-se din tortul de ciocolată de 5 kg. pe care-l cîştigaseră pentru curăţenie, disciplină şi hărnicie.

Mă gîndeam cît de fericiţi vor fi părinţii cînd îi vor vedea acasă rumeni la obraji, împrăştiind în jurul lor voie bună şi sănătate.

SELINA LUPU

La şantierul naval din Galaţi se construiesc în prezent, printre altele remorchere de 1200 C.P. şi şlepuri de 1000 tone. Aplicarea sudurii automate şi a metodei bloc-secţiilor (asamblarea la faţa locului a părţilor din vas) au dus la economii mari de timp, la creşterea productivităţii muncii şi la reducerea preţului de cost. Pentru dezvoltarea continuă a producţiei se construieşte acum o nouă hală de montaj.

Noi unităţi cooperatiste

IAŞI. În regiunea Iaşi, reţeaua cooperatistă de consum este în continuă dezvoltare. In ultimii doi ani, au luat fiinţă 248 de unităţi cooperatiste, dintre care 95 de prăvălii şi prăvălioare săteşti, 52 de magazine săteşti cu produse industriale, 35 de magazine alimentare, restaurante, bufete, cofetării, chioşcuri. In primele şase luni ale acestui an au fost înfiinţate în regiune cu 60 de unităţi mai mult decît în perioada corespunzătoare a anului trecut. Raioanele Tg. Frumos, Negreşti şi Hîrlău au cea mai dezvoltată reţea de unităţi cooperatiste.

Peste 60 la sută din localurile înfiinţate în ultimii doi ani au fost construite sau amenajate prin contribuţia voluntară a membrilor cooperatori.

—◇O◇—

Şi-au predat cotele către stat

CRAIOVA. — Fruntaşi la recoltat şi treieriş, colectiviştii sînt totodată primii care-şi îndeplinesc îndatoririle faţă de stat. Astfel colectiviştii din Băileşti, Amzuleşti şi alte sate şi comune şi-au predat cotele cuvenite statului din primele boabe obţinute la treier.

In comuna Perişoru se desfăşoară întrecerea patriotică între cetele care treieră pe aria tineretului. Primii care au predat cotele de grîu datorate statului sînt membrii cetei condusă de utemistul Dumitru Curcă.

Aflîndu-se în întrecere cu vecinii săi, comunistul Ştefan Dorobanţu a fost primul ţăran muncitor din comuna Moţăţei care şi-a predat cota de grîu. In comuna Belcinu, primele chitanţe la predarea cotelor de grîu le-au primit ţăranii muncitori Ion Mănoiu şi Constantin Dincă. In comuna Padea, primii şi-au predat cotele ţăranii muncitori Florea Tudoran şi Ionică Tudoran, iar în comuna Lipov ţăranul muncitor Nicolae Dumitrescu.

Lucrările celui de al XIV-lea Congres al Partidului Comunist Francez

Cuvîntarea tovarăşului M. A. Suslov

(Text prescurtat. Urmare din numărul trecut)

Cel de al 6-lea cincinal, ale cărui prevederi se îndeplinesc cu succes, va însemna o etapă importantă în rezolvarea sarcinei economice principale. Este suficient să spunem că în 1960 ţara noastră va da o producţie industrială de 5,3 ori mai mare decît în 1940, ajunul celui de al doilea război mondial, iar cu perioada dinainte de revoluţie nici n-avem ce compara: producţia va fi de 45 de ori mai mare decît în 1913.

In ţările Occidentului acum sînt evident mai puţini sceptici care să pună la îndoială realitatea planurilor noastre. Mai mult decît atît, în rîndurile economiştilor burghezi îşi face chiar loc teama că capitalismul va pierde întrecerea economică paşnică cu socialismul. Noi, oamenii sovietici, desfăşurăm această întrecere, fiind fermi convinşi de uriaşa superioritate a orînduirii sociale socialiste căreia îi aparţine viitorul. In prezent, industria sovietică pune în mod deosebit accentul pe problema progresului tehnic. Partidul a condamnat cu hotărîre tendinţele de înfumurare şi conservatorism care s-au constatat la unii conducători din economie, atrăgîndu-le atenţia asupra necesităţii de a studia atent atît experienţa tehnică sovietică cît şi cea mondială. Intenţionăm să construim în cel de al 6-lea cincinal cîteva centrale atomo-electrice cu o putere totală de 2-2,5 milioane kilovaţi.

In cel de al 6-lea cincinal, partidul şi guvernul sovietic au pus în întreaga sa amploare problema valorificării regiunilor răsăritene ale ţării.

In decurs de 10-15 ani, în regiunile din răsăritul U.R.S.S. va fi creată o bază metalurgică — a treia după Donbas şi Ural — care va da 15-20 milioane tone de fontă anual. Pe fluviile siberiene se construiesc puternice centrale electrice, printre care centralele de la Bratk şi Krasnoiarsk, cele mai mari din lume, cu o putere de 3.200.000 kw, fiecare. Aceste perspective atrăgătoare au însufleţit sute de mii de tineri şi tinere din ţara noastră care într-un elan puternic au pornit spre regiunile răsăritene pentru ca prin munca lor să creeze acolo noi uzine, mine, hidrocentrale. Această mişcare minunată a tineretului nostru trezeşte mîndrie în inimile oamenilor sovietici şi este o mărturie a puternicului avînt al poporului nostru îndreptat spre gigantica construire paşnică a societăţii comuniste.

Pînă nu de mult agricultura U.R.S.S. rămînea întrucîtva în urma industriei. Au fost luate măsuri energice al căror sens, paralel cu întărirea considerabilă a bazei tehnice, constă în a lăsa liberă iniţiativa colhozurilor şi colhoznicilor, a da posibilitate acelor stimulente care rezidă în natura gospodăriei colective să se manifeste cu toată forţa. Sistemul de planificare a producţiei agricole a fost reorganizat în mod radical. A fost ridicată considerabil cointeresarea materială a colhoznicilor. Niciodată încă de la colectivizare nu am rezolvat în domeniul agriculturii sarcini de o amploare atît de uriaşă.

Rezultatele întregii acestei munci nu au întîrziat să se arate. Numeroase colhozuri şi întregi regiuni agricole îndeplinesc în 2-3 ani planurile prevăzute pentru cincinal, iar cele fruntaşe vor obţine încă anul acesta un nivel de producţie planificat pentru sfîrşitul cincinalului. In decurs de doi ani au fost desţelenite peste 33.000.000 ha. Pe pămînturile înţelenite din răsărit, în numeroase alte regiuni ale ţării rodeşte în prezent o recoltă bogată. Agricultura este în avînt şi sperăm că sarcinile celui de al şaselea cincinal în domeniul producţiei de cereale, carne, unt şi alte produse agricole, vor fi îndeplinite înainte de termen.

Succesele economice din U.R.S.S. permit realizarea multor acţiuni noi şi importante în domeniul ridicării nivelului cultural al oamenilor muncii. Va fi luată o măsură importantă ca introducerea învăţămîntului general gratuit de 10 ani. An de an creşte atracţia poporului nostru spre cunoştinţe, cultură. In prezent, în ţara noastră, în toate formele de învăţămînt, inclusiv cursurile de calificare şi recalificare a cadrelor cu profesiuni de masă, sînt încadraţi peste 50 milioane de persoane. Aceasta înseamnă că în U.R.S.S. din patru oameni unul studiază.

Orînduirea sovietică nu este creaţia unei oarecare minţi. Ea a fost făurită în procesul creaţiei revoluţionare a maselor, în focul a trei revoluţii ruse, ea a crescut din mijlocul poporului însuşi şi este o orînduire cu adevărat populară. Societatea sovietică opune democraţiei burgheze o asemenea concepţie de democraţie care nu se limitează la proclamarea juridică formală a drepturilor, ci creează premize şi condiţii reale pentru asigurarea acestor drepturi, pentru un necontenit progres economic şi social, pentru dezvoltarea multilaterală, morală şi intelectuală a oamenilor muncii, care în orînduirea proprietăţii capitaliste şi în sistemul colonial sînt înrobiţi economic şi politic.

In ultimii ani, în Uniunea Sovietică au fost aplicate măsuri importante în domeniul dezvoltării democraţiei sovietice. Au fost în mod hotărît îndreptate încălcările legalităţii sovietice. Au fost create toate condiţiile pentru asigurarea drepturilor tuturor cetăţenilor sovietici.

Comitetul Central al Partidului nostru a dat în recenta sa Hotărîre o explicaţie marxistă a cauzelor şi condiţiilor care au dus la apariţia cultului personalităţii care este străin concepţiei noastre şi naturii orînduirii socialiste. Partidele comuniste şi muncitoreşti din lumea întreagă au apreciat în mod just importanţa acestei hotărîri. Intenţiile cercurilor reacţionare de a submina, folosind problema cultului personalităţii lui Stalin, influenţa partidelor comuniste, de a provoca derută şi dezbinare în rîndurile lor, de a submina încrederea în ţara sovietică socialistă, au dat greş.

Expresia cea mai remarcabilă a dezvoltării democraţiei sovietice este noul avînt politic şi în producţie de care sînt cuprinşi în prezent oamenii muncii din Uniunea Sovietică. Hotărîrile Congresului al XX-lea al P.C.U.S. au dat un nou impuls iniţiativei maselor, activităţii lor creatoare, au făcut să crească sentimentul că ei sînt stăpîni ai ţării.

Impreună cu întreaga ţară, partidul nostru cunoaşte un uriaş avînt. Condamnarea cultului personalităţii şi restabilirea deplină a normelor leniniste ale vieţii de partid, în primul rînd a principiului conducerii colective, a dus la o mare înviorare a întregii munci de partid, la creşterea combativităţii comuniştilor, la întărirea continuă a legăturilor partidului cu masele. Toate acestea stimulează iniţiativa organizaţiilor de partid şi a fiecărui comunist. Gîndirea colectivă a partidului este mobilizată pentru rezolvarea sarcinilor numeroase şi complexe ale construcţiei economice şi culturale. Partidul manifestă o grijă deosebită faţă de dezvoltarea criticii şi autocriticii, ca mijloc puternic de îndreptarea lipsurilor.

Tovarăşi! Trăsătura principală a epocii noastre este ieşirea socialismului din cadrul unei singure ţări şi transformarea lui într-un sistem mondial. Creşterea neîntreruptă a puterii economice a ţărilor socialismului înseamnă creşterea garanţiilor de menţinere a păcii, întărirea poziţiilor mişcării muncitoreşti internaţionale, a poziţiilor tuturor forţelor iubitoare de pace. Orice succes al Uniunii Sovietice, al Republicii Populare Chineze, al tuturor ţărilor socialismului înseamnă o contribuţie la întărirea cauzei păcii şi securităţii generale, înseamnă o lovitură dată planurilor cercurilor agresive. Creşterea forţelor lumii socialiste nu ameninţă pe nimeni — puterea noastră economică este îndreptată spre satisfacerea maximă a nevoilor membrilor societăţii socialiste. Se înţelege de aceea că sîntem vital interesaţi în menţinerea păcii şi securităţii tuturor popoarelor.

In politica sa externă, Uniunea Sovietică depune toate eforturile pentru a împiedica un nou război mondial, pentru a asigura o pace trainică şi îndelungată pentru popoare. Această politică exprimă voinţa întregului popor sovietic şi corespunde intereselor celor mai vitale ale popoarelor din lumea întreagă.

Astăzi, toată lumea recunoaşte că eforturile Uniunii Sovietice, ale Republicii Populare Chineze şi ale celorlalte state socialiste, precum şi eforturile forţelor iubitoare de pace din toate ţările nu au fost zadarnice. A fost realizată o anumită destindere a încordării internaţionale, este un fapt împlinit îmbunătăţirea relaţiilor dintre multe state, mai ales în Europa. Uniunea Sovietică, luptînd consecvent şi neobosit pentru reducerea armamentelor şi forţelor armate, a dat un exemplu în această privinţă înfăptuind în ultima vreme o reducere considerabilă a forţelor sale armate.

Intreaga omenire se convinge că printr-o luptă dîrză pentru pace se poate obţine preîntîmpinarea unor noi războaie. Acest lucru îi însufleţeşte pe toţi aceia care sînt pentru pace la luptă neîntreruptă împotriva planurilor cercurilor agresive.

Se ştie că aceste cercuri, în frunte cu monopolurile capitaliste americane nu au depus şi nu vor depune de bună voie armele lor. Ele se opun cu îndîrjire propunerilor cu privire la interzicerea armei atomice, cu privire la reducerea înarmărilor, cu privire la reglementarea paşnică a problemelor nerezolvate, cu privire la dezvoltarea colaborării paşnice între toate statele independent de orînduirea lor socială.

Toate acestea demonstrează necesitatea de a continua fără slăbire lupta pentru apărarea păcii.

Un mare rol în cauza asigurării securităţii în Europa şi a preîntîmpinării de noi războaie îl pot avea relaţiile paşnice prieteneşti dintre Franţa şi Uniunea Sovietică şi colaborarea dintre ele.

In decursul istoriei a crescut şi s-a întărit prietenia popoarelor Franţei şi Uniunii Sovietice, cimentată prin sîngele vărsat în comun în timpul celor două războaie mondiale, prin comunitatea idealurilor de apărare a independenţei naţionale şi a libertăţii. In lupta comună împotriva duşmanului de moarte comun — militarismul german — s-a născut nu numai unitatea forţelor democratice, s-a făurit prietenia indestructibilă între popoarele noastre pe care luptătorii pieriţi în război ne-au lăsat cu limbă de moarte s-o păzim!

Să întărim deci prietenia popoarelor noastre şi s-o dezvoltăm mai departe!

Tovarăşi, permiteţi-mi ca din însărcinarea Comitetului Central al P.C.U.S. să dau citire salutului adresat Congresului dv.

„Congresului al XIV-lea al Partidului Comunist Francez

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice trimite un călduros salut frăţesc Congresului al XIV-lea al Partidului Comunist Francez.

Partidul nostru, toţi oamenii muncii din Uniunea Sovietică cunosc şi iubesc Partidul Comunist Francez conducător încercat al clasei muncitoare franceze, reprezentant demn al marelui popor francez şi al glorioaselor lui tradiţii revoluţionare.

Forţa şi vitalitatea Partidului Comunist Francez constă în legăturile sale strînse cu oamenii muncii şi cu poporul francez, în devotamentul faţă de cauza clasei muncitoare, faţă de învăţătura marxism-leninismului. Prin întreaga sa activitate, partidul comunist dovedeşte că el apără cu curaj şi pînă la capăt în mod consecvent interesele clasei muncitoare, ale oamenilor muncii din Franţa, interesele patriei lui. El luptă hotărît pentru pace şi socialism, pentru puritatea măreţelor idei ale marxism-leninismului, pentru întărirea spiritului internaţionalismului proletar şi solidarităţii frăţeşti a partidelor marxiste ale clasei muncitoare.

Partidul Comunist Francez este un apărător înflăcărat al prieteniei şi colaborării între toate popoarele lumii. Comuniştii francezi au adus o mare contribuţie la cauza întăririi relaţiilor de prietenie dintre popoarele Franţei şi ale Uniunii Sovietice, vital interesate în a nu admite un nou război şi în a asigura o pace trainică şi îndelungată.

Partidul comunist — adept hotărît şi activ al unităţii de acţiune a clasei muncitoare — depune toate eforturile pentru unitatea forţelor comuniştilor, socialiştilor, a tuturor oamenilor muncii şi democraţilor din Franţa, în scopul realizării politicii progresului social, a păcii şi măreţiei naţionale a patriei sale.

Impreună cu toate forţele democratice şi iubitoare de pace ale ţării el luptă în mod activ pentru slăbirea continuă a încordării internaţionale şi preîntîmpinarea primejdiei unui nou război, pentru reglementarea paşnică a conflictelor armate care mai există, pentru o viaţă mai bună pentru oamenii muncii, pentru un viitor socialist al Franţei.

Vă urăm, dragi tovarăşi, noi succese în glorioasa şi curajoasa voastră luptă şi muncă.

Trăiască Partidul Comunist Francez — detaşamentul de avangardă al clasei muncitoare şi al oamenilor muncii din Franţa!

Trăiască prietenia şi colaborarea între popoarele Franţei şi Uniunii Sovietice!

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST AL UNIUNII SOVIETICE"

Micii turişti

Pe străzile oraşului Galaţi au putut fi văzuţi joi seara un număr însemnat de „turişti" al căror echipament — rucsacuri, aparate de radio portative, de fotografiat şi... muzicuţe de gură, dovedeau că vin din depărtate colţuri ale ţării.

Intr-adevăr „turiştii", care vizitau pentru prima dată în viaţa lor bătrînul port dunărean, erau elevi fruntaşi ai claselor a IV-a pînă la a IX-a, cei mai harnici membri ai cercurilor ştiinţifice, artistice şi sportive ale Palatului pionierilor din Cluj.

După amintirile de neşters culese la bojdeuca lui Creangă din Iaşi, la zidurile cetăţii lui Ştefan cel Mare din Suceava şi în minunata staţiune balneo-climaterică Vatra Dornei, cei 60 de pionieri — 35 fete şi 25 băieţi — însoţiţi de 10 profesori de specialitate şi un medic au vizitat Galaţiul îmbarcîndu-se apoi spre cheile Dunării.

Gh. Gîrceoleanu, comandantul vasului „Borcea", transporta a nu ştiu cîta oară pe bordul vasului său asemenea călători veseli, purtători ai cravatelor roşii. El îi va conduce într-o călătorie minunată spre Sulina, dezvăluindu-le o parte din frumuseţile acestor locuri bine cunoscute lui. Odată ajunşi la gurile Dunării, călătoria nu se va sfîrşi. Se vor îmbarca pe vasul „Libertatea" plutind pe mare pînă la Constanţa.

C. STOREŞTEANU

„Agerpres" transmite...

★ Comitetul executiv al sfatului popular al oraşului Iaşi a lansat o chemare către toate comitetele executive ale sfaturilor populare orăşeneşti din ţară la întrecerea patriotică în cinstea zilei de 7 Noiembrie 1956, cu etapă la 23 August 1956. Chemarea cuprinde 11 puncte privind înfrumuseţarea oraşului prin pavarea de noi străzi, refacerea unor faţade, plantarea de arbuşti şi flori, amenajarea şi întreţinerea de spaţii verzi etc.

ACTUALITATEA *pe scurt*

14 Km. ÎNGHEŢATĂ PE ZI

E atît de cald încît paşii îi se întipăresc pe asfalt. Luna lui cuptor nu-şi desminte numele. În faţa mea un cetăţean imprudent speriat pe semne de răcoarea primelor ore ale dimineţii poartă sub braţ biata haină devenită acum la amiază o grea povară. Omul îşi tamponează fruntea îmbrobonată de sudoare şi parcă din priviri caută ceva. In fine se pare că a găsit... După cîţiva paşi s-a oprit sub o umbrelă de soare care protejează un om în halat alb şi marfa sa cu mare căutare în aceste zile de caniculă... O îngheţată pe băţ, un răcoritor destul de reuşit la un preţ modest.

Puţini sînt aceia care ştiu că apreciatele batoane cu îngheţată se fabrică în halele frigorifere din piaţa 28 Martie; că zilnic pe porţile acestei cetăţi a frigului ies 120.000 — pînă la 160.000 de îngheţate populare, adică circa 14 km. îngheţată, dacă am pune batoanele cap la cap. Un baton cîntăreşte 47 de grame şi drumul său pe banda rulantă durează aproximativ 15 minute după care este pus la... răcoare pentru 48 de ore. In acest timp i se face buletinul de analiză. Nici un baton nu calcă această prescripţie devenită lege la fabrica de îngheţată.

Invitaţi de un tovarăş din fabrică am vizitat şi frigoriferele. De la +36 grade, temperatura străzii, intrăm la —17 grade. Se pare că halatele albe de protecţie care ni s-au dat, nu prea ne... protejează. Zeci şi sute de cutii de carton aşteaptă aci verdictul Sanepid-ului, după care sînt transportate la cele aproximativ 160 de centre de desfacere din Bucureşti.

Foto text: M. ZONIS
R. COSTIN

Artişti amatori de la sate

Cu prilejul celui de-al IV-lea concurs pe ţară al echipelor de artişti amatori din cadrul căminelor culturale, caselor de cultură raionale şi colţurilor roşii din G.A.C., tineretul din regiunea Oradea şi-a dat o largă şi preţioasă contribuţie.

Din cei 14.191 artişti amatori, participanţi la faza intercomunală a primei etape a concursului, au fost selecţionaţi pentru faza regională — ce se va desfăşura în zilele de 28 şi 29 iulie, a.c. — peste 2.500, încadraţi în următoarele formaţii: 32 echipe de dansuri, 24 de coruri, 14 brigăzi artistice de agitaţie, 10 orchestre populare, tarafe şi fanfare, precum şi 20 solişti dansatori, 39 solişti vocali şi 22 de solişti instrumentişti.

Jurnal de actualităţi sovietice

Casa Prieteniei romîno-sovietice A.R.L.U.S. anunţă că sîmbătă 21 iulie a.c., ora 19, în sala Casei Prieteniei Romîno - Sovietice A.R.L.U.S din str. Batişte nr. 14 va avea loc Jurnalul de actualităţi sovietice, în cadrul căruia A. Carsian, consilier juridic şef al Prezidiului Marii Adunări Naţionale, va vorbi despre „Lucrările Sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S.", prof. univ. Călin Popovici despre „Savanţii sovietici despre planeta Marte", şi ing. Florin Iorgulescu, candidat în ştiinţe tehnice, director la Institutul de Studii şi Proiectări Energetice, despre „Zăgăzuirea Angarei" (pe şantierul hidrocentralei de la Irkutsk).

Instantanee

Din păcate, nu e vis...

Tovarăşul director al autobazei I.R.T.A. din Fălticeni a avut deunăzi un vis urît, un adevărat coşmar.

Se făcea că nu mai era director la I.R.T.A. ci un simplu muritor, că era ora 5 dimineaţa şi stătea îngrămădit la ghişeul autobazei din Fălticeni împreună cu încă vreo 30 de cetăţeni, grăbiţi cu toţii să ajungă la Suceava. S-a făcut ora 6, ora cînd autobusul trebuia să plece din Fălticeni, dar el nici nu venise, s-a făcut 6 jumătate, 7, cînd în sfîrşit iată-l că apare.

Apoi, ghişeul s-a deschis şi Ştefan, casierul, a anunţat cu voce sonoră:

— Nu mai sînt locuri.

Cetăţenii au început să stăruie.

— Dar avem delegaţii, trebuie să plecăm neapărat, măcar în picioare.

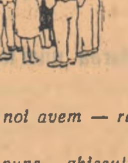
— Nu sînt. V-am spus că nu mai sînt. De ce mă enervaţi?

Pe deasupra celorlalţi, o voce prietenească se adresă casierului:

— Fănică dragă! Locurile acelea pentru Suceava te rog...

Şi biletele i-au fost servite prompt.

— Are delegaţie — le explică casierul celorlalţi.

— Păi şi noi avem — replicară ei.

Drept răspuns ghişeul se închise brusc, lăsîndu-i descumpăniţi pe toţi cei 30 de cetăţeni cu delegaţii pentru Suceava.

— Haideţi la barieră — propuse unul. Poate găsim vreo ocazie.

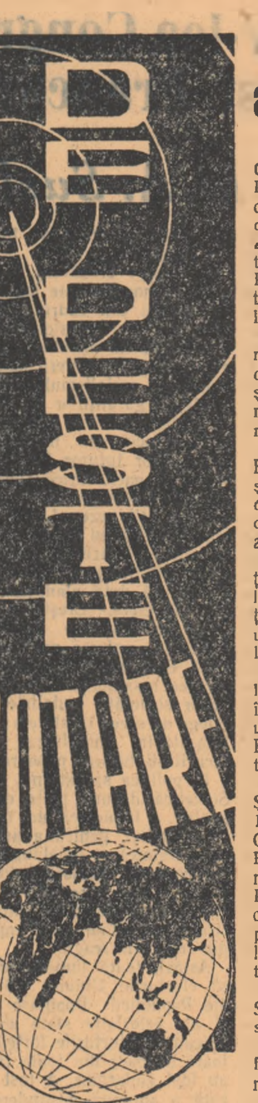
N-au trebuit să meargă mult pînă să găsească un autocamion al cărui şofer a consimţit să-i ia. S-au urcat toţi în lada camionului, s-au îngrămădit cum au putut, bucuroşi că vor ajunge totuşi la Suceava. Dar norii groşi ce pluteau pe cer au început să cearnă o ploaie deasă, udînd zdravăn pasagerii din lada camionului.

Directorul se trezi... în patul lui comod de-acasă, lac de apă, dar nu de ploaie, ci de năduşeală, din pricina coşmarului.

★

Nici în vis nu i-ar conveni tovarăşului director al autogării din Fălticeni să călătorească în asemenea condiţii. Şi totuşi zilnic zeci de cetăţeni se chinuiesc să ajungă la Suceava, adeseori fără să reuşească din pricina favoritismelor care se mai practică la I.R.T.A. Fălticeni.

RODICA ŞERBAN

Congresul al XIV-lea al Partidului Comunist Francez

LE HAVRE 20 (Agerpres). — Cel de al XIV-lea Congres al Partidului Comunist Francez își continuă lucrările. La ședința din dimineața zilei de 19 iulie, care a avut loc sub președinția lui Etienne Fajon, membru în Biroul Politic al C.C. al P.C.F., au continuat discuțiile asupra raportului lui Maurice Thorez.

Secretarul Federației departamentului Aisne, Tourne, a vorbit despre situația țăranilor francezi și despre lupta lor pentru drepturile și interesele comune ale oamenilor muncii.

Jean Kanapa, reprezentant al Federației pariziene și redactor șef al revistei „La nouvelle critique", s-a ocupat în cuvîntarea sa de problemele muncii ideologice a partidului.

J. Oeghe — secretarul Federației departamentului Pas-de-Calais, a acordat o deosebită atenție problemelor creării Frontului unic dintre comuniști și socialiști.

La fel ca și ceilalți delegați la Congres, Oeghe a sprijinit în întregime propunerea creării Uniunii Tineretului Comunist din Franța, făcută de Comitetul Central al partidului.

LE HAVRE 20 (Agerpres). — Ședința din după-amiaza zilei de 19 iulie a celui de al XIV-lea Congres al Partidului Comunist Francez a fost prezidată de Raymond Guyot, membru în Biroul Politic al C.C. al P.C.F. Au luat cuvîntul doi delegați, care au aprobat raportul de activitate al lui Maurice Thorez și proiectul tezelor.

A luat apoi cuvîntul M. A. Suslov, membru al Prezidiului și secretar al C.C. al P.C.U.S.

După o mică întrerupere au fost reluate discuțiile pe marginea raportului lui Maurice Thorez. In aceeași ședință s-a mai dat citire mesajului de salut al C.C. al P.C. Chinez, al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam și al C.C. al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia.

LE HAVRE 20 (Agerpres). — TASS transmite: In încheierea ședinței din după-amiaza zilei de 19 iulie a celui de al 14-lea Congres al Partidului Comunist Francez, Marcel Servin, secretar al C.C. al P.C. Francez, a rostit o amplă cuvîntare. El a expus bazele ideologice și organizatorice ale unității de acțiune a clasei muncitoare. Vorbitorul a condamnat propunerile unor comuniști care au considerat necesar să facă „mai elastică" teoria marxist-leninistă, strecurînd sub această lozincă idei oportuniste. In numele „discuției libere" — a spus el — ni s-a cerut să nu luptăm împotriva renegaților și împotriva publicațiilor lor. Noi, comuniștii, considerăm inadmisibilă răspîndirea unor idei ostile partidului, intereselor clasei muncitoare și democrației. Răspîndirea unor asemenea idei ar duce la distrugerea bazelor partidului și l-ar transforma într-o uniune de diferite tendințe, care s-ar învrăjbi între ele. Țipetele dușmanilor despre „birocratism" și „despotismul" din partidul comunist nu constituie nimic nou. Față de dușmani partidul va fi necruțător, dar el va acorda tot sprijinul tovarășilor care se vor strădui cu adevărat să-și îndrepte greșelile.

In încheiere Servin a chemat la unirea și mai strînsă a rîndurilor partidului în lupta pentru încetarea războiului în Algeria și pentru asigurarea unui viitor luminos Franței.

In ședința din seara zilei de 19 iulie au continuat discuțiile la raportul lui Maurice Thorez.

Declarația comună cu privire la tratativele dintre Tito, Nasser și Nehru

BELGRAD 20 (Agerpres). — Vineri s-a dat publicității declarația comună a președintelui Republicii Federative Iugoslavia, președintelui Republicii Egiptene și primului ministru al Indiei, cu privire la tratativele care au avut loc în insula Brioni.

In declarație se spune că conducătorii celor trei guverne au discutat evoluția situației internaționale și „au constatat cu satisfacție că politica dusă de țările lor, a contribuit într-o anumită măsură la atenuarea încordării internaționale".

Subliniind că contactele stabilite în ultimul timp și tratativele care au avut loc în ultima vreme între conducătorii diferitelor țări au contribuit la o mai bună înțelegere reciprocă și la o recunoaștere tot mai largă a principiului coexistenței pașnice, conducătorii celor trei guverne consideră că aceste contacte și schimburi de păreri trebuie continuate și stimulate.

Participanții la tratative și-au reafirmat atașamentul față de principiile elaborate de conferința de la Bandung pe care, după cum se spune în declarație, le-au urmat întotdeauna.

In declarație se subliniază că pacea nu poate fi obținută prin împărțirea țărilor în blocuri. Ea poate fi obținută prin năzuința spre securitate colectivă pe plan internațional, precum și prin lichidarea situației de dominație a unei țări asupra alteia.

Participanții la tratative declară că progresul în domeniul dezarmării este o etapă de o importanță vitală pentru micșorarea temerilor de conflicte. Acest progres trebuie realizat în primul rînd în cadrul Organizației Națiunilor Unite, atît în privința armei atomice cît și a celei termonucleare precum și în privința armamentelor clasice, inclusiv controlul corespunzător asupra îndeplinirii acordurilor realizate. Provocarea exploziilor cu arme de exterminare în masă, chiar și în scopuri experimentale, trebuie să înceteze, materiile prime atomice trebuie folosite numai în scopuri pașnice; folosirea lor în scopuri militare trebuie interzisă.

In declarație se subliniază în continuare că problemele Extremului Orient nu pot fi rezolvate în mod satisfăcător fără colaborarea deplină a Republicii Populare Chineze. Conducătorii celor trei guverne sînt convinși că Republica Populară Chineză trebuie să fie reprezentată în Organizația Națiunilor Unite. Ei consideră de asemenea că în Organizația Națiunilor Unite trebuie admise toate țările care au cerut aceasta și care corespund Cartei acestei organizații.

Referindu-se la problema germană, participanții la tratative declară că această problemă importantă trebuie rezolvată în conformitate cu dorințele poporului german, pe calea unui acord realizat prin tratative pașnice.

Participanții la tratative își exprimă simpatia față de năzuința spre libertate a poporului algerian. Incetarea focului și tratativele între părțile interesate, se spune în declarație, trebuie să ducă la rezolvarea pașnică a problemei algeriene.

Conducătorii celor trei guverne înțeleg că problemele mondiale nu pot fi rezolvate toate deodată și că este necesar să se caute cu răbdare și bunăvoință obținerea unei rezolvări. Este deosebit de important să se depună toate eforturile pentru a se crea o atmosferă de pace și a se acționa în conformitate cu principiile fundamentale ale Cartei Organizației Națiunilor Unite.

Conferința de la Brioni

COMENTARIUL zilei

Conferința care a întrunit pe președintele R.P.F. Iugoslavia, I. B. Tito, președintele Republicii Egipt, Gamal Abdel Nasser și pe primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru, a luat sfîrșit.

Pe însorita insulă Brioni din preajma coastelor Adriaticii, întîlnirea celor trei conducători de guverne a avut semnificația unui simbol: reprezentanți ai politicii de coexistență între țări cu sisteme diferite, din trei continente, Europa, Asia și Africa, s-au întrunit într-o discuție prietenească — marcată de festivități de o amploare puțin obișnuită — pentru a lua în discuție atît problemele lor de colaborare bilaterală, cît și pentru fixarea unui punct de vedere comun în anumite probleme internaționale.

Președintele Nasser, răspunzînd vizitei făcute anul trecut în Egipt de Tito, a vizitat înainte de conferință diferite regiuni ale Iugoslaviei și a purtat tratative cu conducătorii iugoslavi. Comunicatul comun Tito-Nasser dat publicității după aceste întrevederi, a reliefat năzuința comună a Iugoslaviei și Egiptului de a contribui mai departe la întărirea păcii în lume și la dezvoltarea colaborării — în special pe tărîm economic — între ele. Trebuie remarcat că, chiar în preajma acestei vizite, secretarul general al O.N.U., Dag Hammarskjoeld; în cadrul turneului efectuat în numeroase țări europene, s-a oprit și la Belgrad unde potrivit relatărilor corespondenților de presă occidentali, situația încordată din Orientul Mijlociu a fost evocată printre altele cu dorința de a se aduce o contribuție pentru menținerea păcii și în această regiune. În ultimele două zile, celor doi șefi de state li s-a alăturat și primul ministru Nehru care, după participarea la conferința primilor miniștri ai Commonwealthului de la Londra, s-a oprit succesiv în vizite oficiale în Germania occidentală și Franța, pentru ca apoi să poposească la Brioni.

Cu toate că amănuntele asupra întrunirii Tito-Nasser-Nehru au lipsit, iar discuțiile s-au desfășurat fără o ordine de zi, fiind considerate ca o „întîlnire prietenească", presa occidentală a făcut o zarvă deosebită în legătură cu scopurile „oculte" ale conferinței. „Complot împotriva Occidentului", „constituirea blocului neutralist" și alte asemenea aprecieri au revenit în aceste zile în paginile presei americane și vest-europene. In realitate, — așa cum a precizat în repetate rînduri ziarele acestea presa iugoslavă — nu a fost vorba nici despre vreun complot, nici despre crearea vreunui bloc, ci de o scurtă întîlnire în cadrul căreia grija principală s-a axat asupra promovării colaborării între toate statele. Tocmai respingerea politicii de blocuri constituie principala punte de legătură între participanții la convorbirile de la Brioni. Cu toate că statele reprezentate la aceste convorbiri au sisteme economice, sociale și politice diferite, ele au ținut să arate în practică că nu numai coexistența este posibilă între ele, ci și legarea de relații de prietenie, constituind în felul acesta un exemplu și un îndemn și pentru alte state.

Cînd au văzut că întîlnirea tripartită de la Brioni nu durează decît ceva mai mult de 24 de ore, aceleași ziare occidentale de care aminteam mai sus, temîndu-se să nu cadă în ridicol afirmînd că în acest timp va fi constituit un nou „bloc", au început să difuzeze alte afirmații la fel de contrare realității ca și celelalte. Astfel, ziarul englez „Daily Telegraph" își exprima nemulțumirea alaltăieri într-un articol pentru faptul că „insula Brioni este situată mai aproape de Moscova decît de New-York".

Comentariile presei americane — începînd cu „New York Times" și terminînd cu „Daily News" — nu și-au ascuns nemulțumirea că cele trei țări participante la întrunirea tripartită refuză să cedeze din independența lor, în ciuda promisiunilor de ajutor american.

La sfîrșitul conferinței, toți cei trei șefi de guverne și-au exprimat satisfacția pentru discuțiile purtate și înțelegerea stabilită. Dacă parada navală dată de gazdele iugoslave în cinstea oaspeților egiptean și indian, a stîrnit admirația generală, a fost relatată cu interes de corespondenții occidentali, în schimb, conținutul declarației tripartite nu i-a entuziasmat în egală măsură. Reafirmarea principiilor coexistenței și fixarea unei poziții comune într-o serie de probleme internaționale nu a avut darul să concorde cu interesele acelora care, cu cîteva zile înainte, anunțau intenția constituirii faimosului „bloc neutralist". Dintre numeroasele comentarii ale agențiilor de presă de vineri, sînt simptomatice cele scrise de agenția France Presse în legătură cu cele 13 puncte ale declarației de la Brioni: „Declarația anunță stabilirea unor consultări directe, regulate și personale la nivelul cel mai înalt între oamenii de stat respectivi. Condamnarea experiențelor nucleare, exprimarea dorinței ca dezarmarea să fie accelerată, condamnarea blocurilor, afirmarea atașamentului față de principiile de la Bandung, a dorinței ca China comunistă să fie admisă în O.N.U., sînt clasice. Cu excepția afacerii algeriene (de felul cum a fost abordată această problemă se ocupă îndeosebi și celelalte agenții occidentale — N.R.) enunțarea celorlalte 12 puncte ale declarației de la Brioni nu ar putea constitui un eveniment politic de importanță excepțională".

Intr-adevăr, întîlnirea de la Brioni nu a avut „nimic excepțional", dar ea a constituit un exemplu demn de urmat de felul în care coexistența și colaborarea între state se poate desfășura în mod practic în actuala situație internațională.

Z. FLOREA

Raportul lui Ernő Gerő la plenara C. C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria

BUDAPESTA 20 (Agerpres).— Ziarele ungare publică raportul lui Ernö Gerö, prim secretar al C.C., rostit la plenara C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria.

In legătură cu problemele politicii internaționale Erno Gerö a subliniat că faptul cel mai caracteristic, cel mai important, din punct de vedere al situației internaționale este că în ultimii trei ani și ceva s-a întărit în mod fundamental poziția lagărului socialist și în multe privințe în lume s-a creat o situație nouă. S-a întărit sistemul mondial socialist.

Datorită conducerii juste a Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, datorită politicii leniniste curajoase, înțelepte, a C. C. a P.C.U.S. planurile imperialiștilor în legătură cu dezlănțuirea unui război într-un viitor apropiat s-au prăbușit. Pozițiile imperialiștilor au fost considerabil slăbite. Incordarea s-a micșorat, a fost îndepărtată primejdia iminentă de război. Toate acestea sînt succese uriașe ale Uniunii Sovietice care construiește comunismul, ale Republicii Populare Chineze, ale întregului lagăr socialist, ale întregii omeniri înaintate și progresiste.

Trecînd la situația internă din Republica Populară Ungară, Erno Gerö a declarat că începînd din iunie 1953 și în special după istoricul Congres al 20-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în Ungaria se desfășoară un proces de democratizare.

Totodată, a declarat în continuare Erno Gerö, trebuie să ținem seama că în condițiile cînd sub conducerea partidului s-a dezvoltat și continuă să se dezvolte activitatea maselor, care trebuie prin toate mijloacele încurajată, dezvoltată, îndrumată, dușmanul încearcă să folosească situația în propriile sale interese. Dușmanul de clasă acționează, și el a reușit parțial să supună influenței sale unii oameni bineintenționați, cinstiți, dar care greșesc. Din fericire, la noi nu a existat un Poznan, dar un post de radio imperialist a denumit cu lăudăroșenie cele ce s-au petrecut în cercul Petofi drept „Micul Poznan".

In cercul „Petofi" s-au petrecut și lucruri juste, au fost aduse propuneri valoroase, așa cum s-a subliniat în hotărîrea din 30 iunie a Comitetului Central. In cercul „Petofi" au fost numeroși oameni cinstiți devotați partidului și democrației populare, inclusiv numeroși comuniști, care păzesc puritatea partidului, care sînt adepți devotați ai socialismului, patrioți unguri cinstiți și în același timp internaționaliști proletari. Totodată însă, trebuie spus că în cercul „Petofi" și în jurul lui a început să se formeze un alt centru politic opus adevăratului centru politic al țării — Comitetul Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria. Fără îndoială că aceasta a avut un caracter organizat.

Se poate pune în mod legitim întrebarea: Cum s-a creat o astfel de situație? Poate că politica partidului nostru, linia lui generală înainte de Congresul al XX-lea al P.C.U.S. și după acest Congres a fost greșită? In linii mari politica partidului nostru a fost justă, linia generală a partidului nostru a corespuns intereselor construirii socialismului, intereselor poporului, intereselor țării.

Dar în aplicarea liniei politice juste s-a observat un timp o anumită șovăială, tărăgăneală birocratică. Tov. Rakosi, prim secretar al Comitetului Central, deși s-a străduit, nu a putut totuși să reorganizeze pe deplin munca sa, munca Biroului Politic, precum și a secretariatului C.C. în conformitate cu noile cerințe. Nesiguranța a contribuit la faptul că Biroul Politic nu a simțit sprijinul unanim al Comitetului Central. Dimpotrivă, Biroul Politic și-a dat seama că în Comitetul Central nu există o adevărată unanimitate.

Atenția partidului, a declarat Gerö, trebuie în prezent concentrată nu asupra acelor greșeli pe care le-am dezvăluit noi înșine, fără nici un fel de presiuni sau constrîngeri externe, ci asupra sarcinilor muncii socialiste creatoare.

După aceea tov. Ernö Gerö a trecut la expunerea celor mai importante sarcini care stau în fața partidului, a statului, a întregii țări.

In primul rînd, a declarat el, trebuie să asigurăm fără ezitare democratizarea continuă a țării. Trebuie să se ajungă ca cele mai importante probleme care privesc țara întreagă, întregul popor să fie rezolvate nu prin decretele Prezidiului R. P. Ungare, ci să fie discutate și hotărîte în Adunarea de Stat.

Pentru asigurarea unei legături mai strînse între deputați și alegători trebuie, după părerea Biroului Politic al C.C., să se propună modificarea sistemului de liste electorale existent și să se introducă sistemul alegerilor individuale pe circumscripții.

Democratizarea țării, a continuat tov. Erno Gerö, presupune o mare publicitate, o informare mai sistematică a poporului, desfășurarea planificată și sprijinirea inițiativei locale, presupune de asemenea ca organele superioare să se sprijine mai mult pe masele largi ale oamenilor muncii și pe organele inferioare.

Greșelile grosolane care au fost făcute în domeniul legalității socialiste au și fost lichidate sub conducerea partidului. Dar mai sînt încă multe de făcut... Proiectul de rezoluție prezentat de C.C. constituie un program bine chibzuit de măsuri importante, care, în cazul adoptării lui de către plenara C.C., va trebui să fie înfăptuit cu o consecvență neclintită.

Vorbind apoi despre noul plan cincinal, tov. Erno Gerö a arătat că noul proiect de Directive cu privire la cel de al doilea plan cincinal prezentat Comitetului Central se deosebește de planul inițial în unele probleme esențiale. In acest proiect, a declarat el, ne-am străduit să facem ca Directivele cu privire la cel de al doilea plan cincinal să fie și mai întemeiate și mai sigure. In acest scop, propunem să se reducă într-o oarecare măsură principalele prevederi inițiale. Așa, de exemplu, propunem ca producția industrială să crească nu cu 50-52 la sută, așa cum este prevăzut în proiectul anterior, ci cu 47-50 la sută. Propunem să se reducă într-o oarecare măsură prevederile cu privire la producția de cereale și de lînă. Propunem să fie redusă într-o oarecare măsură și suma investițiilor capitale și să fie stabilită nu la 78-80 miliarde forinți ci la 76-78 miliarde.

In consecință, trebuie prevăzută și o creștere ceva mai mică a venitului național. El trebuie să crească nu cu 42-43 la sută ci cu 40 la sută. Totodată propunem să rămînă neschimbate prevederile în ce privește creșterea nivelului de trai — salariul real al muncitorilor și funcționarilor va crește în cursul cincinalului cu 25 la sută. Veniturile reale ale țărănimii, în bani și natură, vor crește de asemenea cu 25 la sută.

Ținînd seama de o anumită slăbire a încordării internaționale, la propunerea partidului, guvernul nostru a redus efectivul armatei noastre cu 20.000 de oameni. In prezent Biroul Politic recomandă C.C. să propună guvernului reducerea efectivului armatei cu încă 15.000 de oameni, ceea ce înseamnă că în scurt timp armata va fi redusă cu 35.000 de oameni.

Și pe viitor, a continuat Ernö Gerö, vom promova în mod ferm și consecvent linia partidului nostru în domeniul transformării socialiste a agriculturii, respectînd cu cea mai mare strictețe principiul liberului consimțămînt, dar nu în mod pasiv, ci prin popularizarea realizărilor și cu ajutorul dovezilor. Țărănimea trebuie convinsă că cooperativa de producție este singura cale spre avîntul gospodăriei sale.

In prezent avem un sprijin puternic în cooperativele vechi care lucrează bine. Tot așa, rămîn în vigoare hotărîrile celui de al treilea Congres al Partidului celor ce muncesc din Ungaria și ale plenarei din martie a.c. ale C.C. al partidului cu privire la țărănimea cu gospodării individuale, cu privire la relațiile noastre cu țăranii săraci și mijlocași. Noi sprijinim pe țăranii muncitori cu gospodărie individuală, ne străduim ca ei să folosească mai bine resursele lor de producție: în afară de cooperativele de producție, ne sprijinim pe țăranii săraci cu gospodărie individuală, ne străduim să stabilim o alianță strînsă și cu mijlocașii și să îndreptăm nedreptățile care s-au făcut față de mijlocași, cînd unii din ei au fost declarați chiaburi. Și în sfîrșit, a declarat Ernö Gerö, trebuie subliniat că chiaburilor trebuie să li se acorde toate drepturile ce se cuvin cetățenilor Republicii Populare Ungare. Față de aceștia nu trebuie tolerate nici un fel de acțiuni ilegale. Din punct de vedere politic, însă chiaburimea trebuie izolată.

In ce privește partidul însuși, viața sa internă și activitatea sa, cel mai important lucru este întărirea continuă a conducerii colective, lichidarea totală a rămășițelor cultului personalității, lărgirea democrației interne de partid, dezvoltarea continuă a criticii și autocriticii și în același timp întărirea disciplinei de partid care pe alocuri a slăbit, introducerea unei discipline de fier pe o bază politico-ideologică. Pe scurt în prezent cel mai important lucru este înfăptuirea consecventă a normelor leniniste ale vieții de partid, inclusiv a centralismului democrat.

In partidul nostru încă nu au fost smulse definitiv atît rădăcinile adînci ale sectarismului, cît și ale oportunismului de dreapta. Atît împotriva unuia cît și împotriva celuilalt trebuie dusă cea mai ascuțită, cea mai consecventă luptă politică, ideologică pentru promovarea liniei generale a partidului. La noi au fost greșeli de dreapta foarte serioase, mai mult decît atît, la noi a existat o deviere de dreapta care a fost reprezentată în primul rînd de Imre Nagy. Această deviere a fost demascată la plenara din martie 1955 a Comitetului Central.

In continuare tov. Ernö Gerö a spus: după congresul al treilea al partidului au fost făcute unele greșeli în problema Frontului popular patriotic. Parțial am îndreptat aceste greșeli, parțial le îndreptăm. După părerea Biroului Politic al C.C. Frontul popular patriotic are și trebuie să aibe un loc și un rol foarte important în viața țării și poporului nostru.

— Clasa noastră muncitoare, a spus tov. Gerö, dovedește prin măreața sa muncă în producție, prin sprijinirea unanimă a hotărîrii Comitetului Central din 30 iunie, prin mii și mii de alte căi, că este un reazim ferm al partidului nostru. Țărănimea cooperativizată sprijină de asemenea cu hotărîre partidul nostru. In ceea ce privește țăranii muncitori cu gospodărie individuală, o dovadă a atașamentului lor față de partid și de democrația populară o constituie lupta îndîrjită pentru o recoltă bogată, îndeplinirea în bune condiții a planului de colectări, participarea activă la lupta pentru pace.

Majoritatea intelectualilor sînt de asemenea adepții democrației populare. Ar fi însă o greșeală să trecem sub tăcere faptul că între noi și unele pături ale intelectualității există divergențe de concepții. Aceasta se referă în deosebi la scriitori. Credem că nu putem rezolva aceste probleme în pripă. Partidul și poporul cer în primul rînd scriitorilor să scrie cărți, nuvele și versuri bune. Noi nu vrem să le dictăm, dar noi ne exprimăm concepțiile și îi rugăm să vadă și să înfățișeze realitatea existentă în Ungaria, în interdependența și dezvoltarea ei, să înfățișeze uriașele transformări petrecute în țara noastră după eliberare, să înfățișeze în mod veridic, la un înalt nivel artistic, întreaga viață și nu numai laturile ei negative. Credem că datorită politicii juste — iar politica partidului nostru este fără îndoială justă — datorită unității depline între partid și conducerea de partid, vom găsi rezolvarea tuturor problemelor. Vom ajunge la o înțelegere atît cu scriitorii cît și cu toți aceia care au în prezent unele concepții diferite de ale noastre.

In continuare tov. Gerö, a spus: noi sîntem comuniști, leniniști, internaționaliști proletari, sub conducerea partidului construim socialismul în țara noastră. Referindu-se la relațiile ungaro-iugoslave, el a arătat că conducerea C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria este hotărîtă să facă tot ceea ce este necesar pentru a înlătura obstacolele care împiedică normalizarea deplină a acestor relații. Propunem, a spus el, să începem tratative pentru ca să se stabilească relații prietenești și tovărășești nu numai între cele două state, ci de acum înainte și între cele două partide.

Un partid, a declarat în încheierea raportului tov. Ernö Gerö, care urmează o linie politică justă, care este unit, disciplinat, care se sprijină pe masele largi, este în stare să miște munții din loc. Un astfel de partid trebuie să fie — și fără îndoială devine și va deveni tot mai mult partidul nostru călit în numeroase lupte glorioase și grele, care a dus la victorie în țara noastră cauza clasei muncitoare ungare, a tuturor oamenilor muncii din Ungaria — Partidul celor ce muncesc din Ungaria!

Oamenii muncii din Ungaria aprobă hotărîrile partidului

BUDAPESTA 20 (Agerpres).— După cum relatează ziarele, la 19 iulie, membrii Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria s-au dus în diferite uzine și instituții.

In cadrul întîlnirilor care au avut loc, muncitorii și-au exprimat voința de a apăra unitatea partidului și au aprobat hotărîrile luate de plenara C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria.

Adoptarea unei legi militariste în Bundesratul vest-german

BONN 20 (Agerpres). — Bundesrat (a doua cameră a parlamentului vest-german) a aprobat la 20 iulie cu o neînsemnată majoritate de voturi, legea cu privire la introducerea serviciului militar obligatoriu, adoptată recent de majoritatea guvernamentală din Bundestag.

Legea cu privire la introducerea în Germania occidentală a serviciului militar general va intra în vigoare după semnarea ei de către președintele R. F. Germane și publicarea ei în Buletinul legilor din Germania occidentală.

În 24 de ore

MOSCOVA. — Comitetul Central al P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. au adoptat o hotărîre cu privire la mărirea în țară a producției și colectărilor de fructe, bace și struguri.

BUDAPESTA. — Recent, tribunalul militar al garnizoanei din Budapesta a judecat procesul spionului Bela Katonka și al complicilor săi, aflați în slujba spionajului imperialist. Procurorul suprem l-a acuzat pe Katonka de înaltă trădare. Tribunalul militar l-a condamnat pe Bela Katonka la 12 ani închisoare. Ceilalți acuzați au fost condamnați la închisoare pe diferite termene.

BRIONI. — Răspunzînd invitației regelui Paul și a reginei Frederica ai Greciei, președintele Tito și soția sa vor pleca în curînd la Corfu, unde vor petrece o parte din vacanța lor.

VARȘOVIA. — La tribunalul militar al garnizoanei Varșovia a luat sfîrșit procesul agenților Z. Turski și B. Senakewicz din serviciul de spionaj străin acuzați că au cules și transmis peste hotare informații de spionaj. Tribunalul a condamnat pe Turski la 10 ani închisoare, iar pe B Senakewicz la 8 ani închisoare.

CAIRO. — La 19 iulie a sosit la Cairo, Cen Cia-can, primul ambasador al Republicii Populare Chineze în Egipt.

Introducerea serviciului militar obligatoriu în Germania occidentală complică rezolvarea problemei germane

Declarația cercurilor conducătoare sovietice

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite: Recent, Bundestagul vest-german a adoptat legea cu privire la introducerea serviciului militar general obligatoriu în Republica Federală Germană. Această lege a fost aprobată și de Bundesrat.

In legătură cu aceasta, în cercurile conducătoare sovietice se declară următoarele:

Introducerea serviciului militar general obligatoriu în Germania occidentală înrăutățește fără îndoială situația politică din Europa și complică și mai mult rezolvarea problemei germane.

Această măsură a actualilor conducători ai R. F. Germane nu poate să nu rețină atenția țărilor vecine cu Germania care nu au uitat și nu vor uita niciodată că cele două războaie mondiale prin care a trecut omenirea au fost dezlănțuite de militariștii germani. O deosebită îngrijorare provoacă faptul că în R.F. Germană se creează condițiile în vederea dezvoltării celei mai mari armate din Europa occidentală, în momentul cînd guvernele multor țări sînt preocupate de căutarea căilor concrete pentru dezarmare și cînd unele state au și trecut la reducerea forțelor armate.

Se știe că Uniunea Sovietică își reduce forțele armate cu aproape 2.000.000 de oameni. Au fost adoptate hotărîri cu privire la reducerea forțelor armate și de guvernele altor țări europene printre care Polonia, Cehoslovacia, Ungaria, Bulgaria și Romînia. Atenuarea încordării internaționale a devenit un fapt și născocirile d-lui Adenauer despre o pretinsă „primejdie sovietică" cu ajutorul cărora el a încercat să justifice introducerea serviciului militar în Germania occidentală, nu pot induce în eroare pe nimeni.

Recent, guvernul Republicii Democrate Germane a anunțat reducerea efectivului armatei populare naționale cu 30.000 oameni, adică cu 25 la sută, subliniind totodată că în R.D. Germană nu va fi introdus serviciul militar. Cu toate acestea, în Germania occidentală, la insistența guvernului Adenauer, a fost adoptată legea cu privire la introducerea serviciului militar general. Este îndeobște cunoscut că acest lucru se face împotriva voinței poporului german.

Partidul social-democrat cere încetarea politicii „războiului rece" și îmbunătățirea relațiilor R. F. Germane cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară. Impotriva proiectului de lege guvernamental s-au pronunțat de asemenea și alte partide politice din R. F. Germană, care nu fac parte din coaliția guvernamentală, organizații sindicale și de tineret din Germania occidentală, precum și conducerea bisericii evanghelice din Germania.

Aceste partide și organizații își motivează poziția împotriva serviciului militar general în primul rînd prin aceea că o asemenea măsură va îndepărta inevitabil și va îngreuna și mai mult unificarea Germaniei. Răspunderea pentru aceasta revine actualului guvern al R.F. Germane.

Scînteia tineretului — Sport — Scînteia tineretului

Rezultatele tehnice ale primei zile a Jocurilor balcanice de atletism

BELGRAD 20 (Agerpres). — Prima zi a Jocurilor balcanice de atletism s-a caracterizat prin succesele obținute de sportivii iugoslavi și bulgari care au cîștigat cîte trei titluri de campioni balcanici. Reprezentanții R.P.R. au luptat la fiecare probă pentru a ocupa locuri cît mai bune, însă neașteptata înfrîngere a lui Ion Șoeter la săritura în înălțime, ne-a privat de o victorie considerată aproape sigură. Totuși, echipa R.P.R. ocupă locul doi în clasamentul pe țări, în urma selecționatei iugoslave.

Iată rezultatele tehnice: 100 m. plat finală: 1. Kolev (RPB) 10"7/10; 2. Wiesenmayer (RPR) 10"7/10; 3. Petelij (RPFI) 10"7/10; sulița: 1. Vuiacic (RPFI) 67,94 m.; 2. Demeter (RPR) 66,84 m.; 3. Miletic (RPFI) 61,15 m.; greutate: 1. Todorov (RPB) 15,74 m.; 2. A. Raica (RPR) 15,54 m.; 3. Kolcev (RPB) 15,14 m.; înălțime: 1. Marianovic (RPFI) 1.98 m.; Soeter (RPR) 1,96 m. 3. Boboc 1,90 m.; 800 m.: 1. Kviposnic (RPFI) 1'50"0; 2. Rodocic (RPFI) 1'50"2/10; 3. Constantinidis (Grecia) 1'51"5/10; 10.000 m.: 1. Vukov (RPB) 29'53"2/10; 2. Stritoff (RPFI) 29'53"8/10; 3. Mihalic (RPFI) 29'56"2/10; 4. Grecescu (RPR) 30'25"2/10; 400 m. garduri serii: seria I-a: Savel 54"2/10; seria II-a: Bozguder (Turcia) 54"1/10.

Clasamentul pe națiuni după prima zi: 1. RPF Iugoslavia 46,5 puncte; 2. RPR 35; 3. RP Bulgaria 32; 4. Grecia 9; 5. Turcia 3,5.

Jocurile balcanice de atletism continuă astăzi, urmînd să se încheie duminică după amiază.

București—Paris la box 8—2

Vineri seara, pe ringul instalat în incinta stadionului Republicii s-a disputat întîlnirea internațională de box dintre echipele selecționate ale orașelor București și Paris. Cei peste 20.000 de spectatori care au umplut aproape jumătate din capacitatea tribunelor stadionului, au avut prilejul să urmărească întreceri disputate la un înalt nivel tehnic și să aplaude totodată o frumoasă victorie a echipei Bucureștiului cu rezultatul de 8—2.

In cursul întrecerii, comportări foarte bune au avut Mircea Dobrescu la categ. muscă care l-a învins prin K. O. în repriza III-a pe Cl. Thermite, Gh. Fiat (categ. semi ușoară) cîștigător prin abandonul lui Claud Prophete în repriza I-a și semi greul Gh. Negrea care a dispus prin K. O. în repriza II-a de Bernard Guellien. In echipa Parisului boxerul negru Maricogne Camarra (categ. cocoș) și Jean Serge Cadot (categ. pană) au lăsat o impresie frumoasă, obținînd victoria la puncte în fața lui C-tin Gheorghiu și Emil Cișmaș.

Celelalte întîlniri au luat sfîrșit cu următoarele rezultate: categ. ușoară: C. Dumitrescu (București) învinge la puncte pe A. Merpault (Paris); categ. semi mijlocie: N. Linca (București) bate la puncte pe J. Gilbert (Paris); categ. mijlocie ușoară: V. Tiță (București) dispune la puncte de F. Pavilla (Paris); categ. mijlocie: D. Gheorghiu (București) învinge la puncte pe A. Julien (Paris); categ. grea: V. Mariuțan (București) cîștigă la puncte în fața lui G. Brianto (Paris).

INFORMAȚII

De curînd s-a înapoiat în Capitală delegația tineretului din R.P.R., care a participat la lucrările Seminarului cultural internațional al tineretului, organizat de F.M.T.D. Seminarul s-a ținut între 6—14 iulie 1956 la Roma.

★

Vineri s-a deschis în Capitală prima consfătuire pe țară a surorilor din cîmpul muncii sanitare, organizată de Comitetul Central al Sindicatului muncitorilor sanitari, Ministerul Sănătății și Societatea științelor medicale din R.P.R.

★

La Casa Ziariștilor din București a avut loc vineri seara o reuniune cu prilejul celei de a 12-a aniversări a eliberării Poloniei de sub jugul fascist.

Cu acest prilej Vojciach Knittel, secretar al Ambasadei R.P. Polone la București a vorbit despre succesele înscrise de poporul frate polon pe drumul construirii socialismului.

Au fost de față numeroși ziariști romîni și corespondenți ai presei străine.

Au asistat membri ai ambasadei R. P. Polone la București, precum și reprezentanți ai unor misiuni diplomatice acreditate la București.

Expunerea a fost ascultată cu viu interes de cei prezenți.

A fost prezentat filmul „Umbra", o producție a studiourilor poloneze, care s-a bucurat de o caldă primire.

SPECTACOLE

CINEMATOGRAFE: Chitarele dragostei — **Patria, Elena Pavel, Doina, Olga Bancic**; Amanții din Toledo — **Magheru, V. Alecsandri, I. C. Frimu, Infrățirea între popoare, Gh. Doja, Alex. Sahia, N. Bălcescu**; Contele de Monte Cristo — seria I-a — **București, 23 August, 1 Mai**; Contele de Monte Cristo — seria II-a — **Republica, Filimon Sîrbu, 8 Martie, Libertății, T. Vladimirescu**; Valea verde, Doi boi năzdrăvani — **Maxim Gorki**; Actualitatea în imagini, Reportaj din Carpați, Expediția sovietică pleacă în Antarctica, Arta populară chineză, Pentru un trai sănătos, Gîscanul îngîmfat, Dans țigănesc — **Timpuri Noi**; Nicolas Nickleby — **Lumina**; La mere, Popescu 10 în control — **Central, Boleslaw Bierut**; Cavalerul fără lege — **Victoria**; Ariberg Expres, București, oraș înflorit — **Tineretului**: Pe răspunderea mea — **Unirea**; Marile speranțe — **Alex. Popov**; Aventură la castel — **8 Mai**; Hamlet — **Grivița**; Bel Am — **Vasile Roaită**; Serenada străzii — **Cultural**; Ganga — **Arta**; Călușeii — **Munca**; Drum însîngerat — **Miorița**; Mîine va fi prea tîrziu — **Moșilor**; Ali Baba și cei 40 de hoți — **Donca Simo**; Dragostea pierdută — **Gh. Coșbuc, Ilie Pintilie**; Umbre în port — **Popular**; Vagabondul — seria I-a — **M. Eminescu**; Carola Lamberti — **Volga**; Poemul pedagogic — **Aurel Vlaicu**; Melodii nemuritoare — **Carpați**; Semne particulare — **C. David**.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".

STAS — 3452 — 52